

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/II/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
 Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 536978 - Poštni t/rn 11234499

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

Prvi maj - ovrednotenje človekovega dela Okrepitev solidarnosti med nami

Praznik dela ob prvem maju je vsesplošno sprejet po vsem svetu. V zadnjih petdesetih letih so delavske organizacije — tudi v našem bližjem okolju — praznovale 1. maj z razvejanimi manifestacijami, povorkami, prireditvami in z velikim odmevom tudi v javnih občilih.

Na pomen, cilje in odmevnost praznovanja prvega maja vplivajo raznovrstni činitelji, ki so tesno povezani na zgodovinski trenutek določene države; oblika politične oblasti, bolj ali manj cvetoči ekonomski pogoji, svoboda izražanja, stopnja organiziranosti delavskega gibanja in sindikatov, ideološka razvejanost ali pogojenost, stopnja osveščenosti državljanov, stopnja socialne pravičnosti.

V prvih desetletjih po drugi sve-

tovnji vojni je pri nas praznovanju prvega maja botroval upravičen boj za socialno pravičnost odvisnih delavcev, katerega pobudniki so bile v glavnem organizirana delavska gibanja, sindikati in delavske stranke.

Postopoma so se praznovanju dela ob 1. maju pridružili še drugi socialni sloji. Tudi Cerkev je vnesla prvi maj kot praznični dan v svoje bogoslužje.

V zadnjih letih je praznovanje prvega maja nekoliko zamrlo, vsaj v obliki javnih in vidnih manifestacij. Morda gre vzroke pripisati vsesplošni svetovni ideološki, politični, socialni in ekonomski krizi, ki je povzročila tudi globoko krizo vrednot v človeških skupnostih in s tem v zvezi tudi novo vrednotenje človekovega dela v sedanjem zgodovinskem trenutku.

Kakšno vrednost lahko damo človekovemu delu v sedanjem času?

Z etičnega in socialnega vidika moramo pri vrednotenju dela izluščiti nekaj osnovnih ugotovitev. Čeprav drži rek »v potu svojega obraza si boš služil kruh«, moramo pri vrednotenju človekovega dela upoštevati tudi druge razsežnosti. Služiti si vsakdanji kruh in sredstva za dostojno življenje je osnovni cilj dela, ki pa ne sme biti edini.

Ko človek opravlja neko delo, uporablja vedno, poleg telesnih, tudi razumske in duševne zmožnosti. Skratka zaobjema celo osebnost. Človek ustvarja in proizvaja dobrine in storitve, ki niso ocenjene samo po merilih prodaje in zaslužka, ampak z delom bogati tudi svojo osebnost in prispeva k skupni blaginji ožjega občestva in celotne človeške skupnosti. Za kristjana je v tem pogledu človek s svojim ustvarjalnim delom tudi pomočnik Boga-Stvarnika.

Delo postane tako sredstvo osebne rasti, kakor rasti in razvoja cele družbe. Če se vsak državljan zavega, da tudi njegov bližnji prispeva s svojim delom za skupno dobro, dozori v skupnostih zavest vzajemnosti in solidarnosti tudi na drugih področjih medsebojnega sodelovanja. S to zavestjo je potem posameznik tudi pripravljen na določene žrtve v dobro skupnosti, v kateri živi. Le s tako zavestjo solidarnosti si lahko pričakujemo, da izgladimo ekonomske in druge konfliktna situacije. Med te spada danes predvsem problem brezposelnosti mladih. Jasno je, da se morajo v tako vrednotenje dela vključiti ne samo odvisni delavci, ampak tudi podjetniki, samostojni delavci, javni upravitelji ter vsa stanovska združenja in gibanja. Le z odgovornim prispevkom vseh bomo dosegli pravičnejšo porazdelitev sredstev in dobrin in zmanjšali brezposelnost, ki tare našo družbo.

Tako bo vsak delavec postal aktiven osebik, ki bo zavestno prispeval k obogatitvi lastne osebnosti in k skupni blaginji. S takšnim gledanjem bo postalo tudi najbolj naporno delo sredstvo za osebno srečo in za srečo bližnjih.

Ali ne bi morda v bodoče lahko osmislili praznovanje prvega maja s takim pojmovanjem človekovega dela?

Ivan

1. maja 1992 Janez Pavel II. pred enim letom v Trstu

Tudi danes ste, podobno kot nekdanji poklicani, da s skupnimi močmi gradite družbo, ki lastnih partikularizmov in tradicij ne bo uveljavljala na škodo obče koristi. Samo bratsko razumevanje, spoštovanje do vsakega človeka ter pripravljenost na poravnavo morebitnih sporov lahko omogočijo resnično in dejansko rast vsakogar. Dobro se zavedam različnih oblik odpora, na katere lahko naleti to prizadevanje. Gre za stare še nepopravljane razprtije, za še ne pojasnjene nespornizme, za prefinjeno skušnjava, da se ljubezen do domovine izrodi v pretiran nacionalizem, za nevarnost, da pri obrambi lastne identitete izključujemo identiteto drugega. Znano mi je vaše prizadevanje, da bi premostili težave in dosegli neobhodno potrebno sodelovanje in tako uresničili odprto in vzajemno sožitje med vsemi komponentami mestne skupnosti. Želim vas spodbuditi, da na tej poti odločno vztrajate in vas spominjam, da sedanje ovire in težave ne smejo ogroziti upanja in želje po plodni in koristni solidarnosti med ljudmi in skupnostmi različnega socialnega in kulturnega izvora. Kakor sami opazate, je treba zato od vsega začetka zavrniti ne le uporabo nasilja kot metodo za reševanje odprtih vprašanj in sporov, ampak tudi pot brezbriznosti, izolacionizma, zaprtosti in odklanjanja dialoga, ki je sicer manj vidna, a ravno tako nevarna. Tako bo Trst zemlja miru in sproščene soočenja med različnimi etnijami, kulturami in izkušnjami.

Trst, mar po svoji geografski legi, ki iz tebe ustvarja most z vzhodno Evropo, in po svoji zgodovinski izkušnji nisi poklican, da postaneš dejavnik povezovanja in spodbujanja za izgradnjo nove Evrope? Evrope, ki ne bo več razdeljena in antagonistična. Evrope, ki bo ponosna na svoje skupne korenine in na raznolikost svojih kultur in tradicij. Trst naj bo domovina dialoga, brez strahu in duhovnih spon naj pospešuje pristno in tvorno kulturo dialoga.

To prizadevanje naj sloni na skupnem iskanju resnice, dobrote in pravice. Vladajo naj odprtost, sprejemanje drugega in pripravljenost, da lojalno in odkrito prisluhnete težavam ter argumentom vsakogar.

Če hočemo širiti kulturo dialoga in solidarnosti, je nujno potrebno delovati na globoko, vzgajati vest k medsebojnemu spoštovanju. Pri tem je zelo primerno razvijati miselnost, ki bo naravnana na sprejemanje, mir in spoštovanje življenja ter nedotakljivih pravic...

Verski fanatiki med nami

Zgodilo se je v mestu Waco v Teksasu. Vodja sekte David Koresh alias Vernon Wayne Howel je zabarikadiriral svoje privrženice v neko farmo in jih privedel do strašnega samomora s požarom poslopja; življenje je zgubilo 85 ljudi, med njimi tudi otroci. Po televiziji smo lahko videli to žalostno zgodbo.

V Ameriki so se že pripetili podobni samomori. Bližamo se letu 2000, zato je možno, da se bo kaj podobnega ponovilo, čeravno, upamo, ne v tako strašni obliki.

Pred 15 leti je 400 privrženecv verskega fanatika Jima Johnsa napravilo skupen samomor v džungli Guyane. Leta 1990 se je 200 oseb zbralo v najhujši zimi v Montani pod vodstvom neke Elizabeth Clare, ki je napovedala točen dan konca sveta. Življenje je šlo naprej, a še danes nekateri verujejo v njene besede. Okrog milijon mormonov veruje v

Kristusovo vrnitev; za ene se bo to zgodilo v mestu Salt Lake City, za nekatere pa v Independence v Missouriju.

Neki William Miller je napovedal Kristusovo vrnitev leta 1844. Tudi takrat se to ni zgodilo, a kljub temu nekateri privrženeci vztrajajo v tej verski ločini in imamo tako adventiste sedmega dneva. Neki Charles Russel je pričakoval s svojo skupino Kristusovo vrnitev leta 1916. Zopet nič. A iz te skupine fanatikov je zrastle današnja sekta jehovcev.

Danes štejejo v Ameriki razne televizijske pridigarje, katerim sledijo milijoni pristašev in ti »gurū« razpolagajo z milijardami dolarjev, ki jim jih pošiljajo njihovi privrženici; a jih ne moti razkošno in zelo razuzdano življenje teh »prerokov«.

Ni lahko boriti se proti tem pojavom. To so sadovi verskega fanatizma ali kakor danes pravimo,

fundamentalizma, kateremu se ameriške Cerkve niso učinkovito zoperstavile.

Omenjeni verski fanatik David Koresh je povzel svoj fanatizem iz napačne osebne razlage sv. pisma; istovetil se je celo s Kristusom. Umrl je pri 33 letih.

Tragično pa je to, da je 85 oseb sledilo temu človeku in slepo šlo v smrt. Vprašamo se: v koga so verovali, v Koresa ali v Kristusa?

Pravtako se tudi vprašujemo, kako to, da v Ameriki že v začetku ne zaustavimo takih pojavov. Seveda je težko ugotavljati, kdaj, kako, kje in zakaj nastajajo podobni primeri. Toda, ali obstajajo meje pretirani, nezdravi svobodi (če lahko uporabljamo ta dva pridevnika ob tem samostalniku)? Naj vse opravičujemo z norostjo? Ko je prepozno, tedaj ne preostane drugega kot nasilje (naskok policije in celo FBI-ja) z vsemi posledicami. Med drugim reak-

cija javnega mnenja.

Toda pozor!

Zadnje čase ima verska skrajnost svoje posnemalce tudi med nami. Tu je viden vpliv ameriškega posega (in tudi denarja) v povojni dobi. Tudi med nami se širi verski fanatizem bolj, kot si predstavljamo; ker je pač še »pokrit« in ga še (za nekaj časa) naša kultura odklanja. Toda do kdaj? Zakaj zapiramo oči pred tem domačim pojavom?

Pri nas, vsaj do sedaj, ni še prišlo do skrajnosti. Ugotavljamo le splošno nejevoljo, ko se ti fanatiki predstavljajo pred našimi vrati. Če pa javno protestiramo, uganjajo viktimizem. V vrtcih in po šolah so ti fanatiki že marsikaj dosegli (tudi v slovenskih vrtcih in šolah). Ne oznanjajo Kristusa ali Boga, širijo le svoj bresmiselni fanatizem; njih število raste, finančno se krepijo. Mi pa molčimo. Izgovarjamo se: saj ni tako hudo. Oni pa nemoteno napredujejo.

Pred letom je bil sv. oče med nami

V Gorici

Pred enim letom, dne 2. maja je sv. oče Janez Pavel II. prišel v Gorico in tu maševal na Travniku. Zvečer je obiskal tudi stolnico, kjer je pred podobo svetogorske M.B. zmolil rožni venec. Na občnem zboru ZSKP so skoro vsi zastopniki družtev omenili tudi sodelovanje njih zborov pri papeški maši tako v oglejski baziliki kot na goriškem Travniku. Spomin na ta obisk je ostal zapisan v življenju naših prosvetnih društev, a tudi v spominu naših ljudi. Spomnimo se pa še na besede, ki jih je sv. oče izrekel na Travniku kot posebno naročilo Gorici.

»Odprimo, predragi bratje in sestre, srce mogočni ljubezni Kristusovi. Kristus je naš mir. On daje srčnost

duhovni zavzetosti in čvrstost delovanju Cerkve, ki je zakrament milosti in občestva med ljudmi.

Ali vabilo, ki prihaja iz bogoslužja, ne vabi morda vaše goriške nadškofije, da bolje poglobi svoje poslanstvo v tem posebnem zgodovinskem trenutku? Postavljeni, kot je na križišču raznih narodov in izročil, je Gorici odkazan svojski poklic, da je vidno znamenje edinosti in dialoga.

Vaše je obmejno mesto in meja, kot je znano, lahko pospeši in olajša strpnost, razumevanje, sprejemanje, lahko pa tudi vodi k zaprtosti in odklonu drugačnega. Vi se tega dobro zavedate. Zato se trudite, da znova odkrijete globoke krščanske korenine vaše zemlje in hočete narediti iz svojega škofijskega občestva pristen »zakrament« božje prisotnosti v tej deželi.

Pozoren posluš božji besedi, bratsko sodelovanje v občestveno cerkvenem življenju vam bosta gotovo pomagala, da premagate ovire, ki vas nagibajo k ločevanju, k nespoštovanju sočloveka, k nasprotovanju in zaprtju srca spricho potreb vaših bratov. Vem, kako široko je vaše prizadevanje v tej smeri: nadaljujte, dragi bratje in sestre, in ne dovolite, da bi vas težkoče potrle.«

V Trstu

Pred enim letom je naše mesto prvič v zgodovini obiskal rimski škof, Petrov naslednik. To je bil papež Janez Pavel II. Seveda je medijska pozornost okoli tega dogodka trajala le kak teden. Državo, pa tudi naše kraje so kmalu zagrnila novi dogodki, nove osebnosti, nove senzacije.

Da je za laični svet to nekaj normalnega, je razumljivo. Katoličanom pa naj besede poglavarja rimske Cerkve svojo veljavo v času ohranijo. Znano je, da slovenski katoličani z načinom, kako je tržaški pripravljajni odbor izpeljal papežev obisk, nismo bili v celoti zadovoljni. A tega danes ne bi pogrevali. Spomnimo se raje sončnih plati obiska: na primer lepega uspeha slovenske pesmi med mašo na Velikem trgu, slovenskega berila in prošenj, toplega sprejema papežev slovenske besede s strani prisotnih vernikov. V obeh večine narodno zavednih rojakov, med katerimi se mnogi niti ne prištevajo k uradni katoliški skupnosti, je Cerkev dostojno opravila svojo nalogo. Tudi sporočilo papežev govora na Velikem trgu, še bolj pa pred katedralo sv. Justa, je bilo jasno: narodne identitete ne branimo tako, da zanikamo identiteto drugega. »Kdor ima ušesa za poslušanje, naj poslušaj« (Mr 4, 12).

Toda sodeč po dogajanju zadnjih mesecev in dni niti papežev besede niso padle na plodna tla. Namesto da bi se krepila kutura odprtosti in sožitja, se v našem mestu množijo znamenja nestrpnosti in zapiranja, katerim se demokratični in dobromisleči del Trsta ne zna ali ne upa postaviti po robu. Kajti resnično sožitje ni nekakšna srednja pot med »dvema skrajnostma«, kakor včasih slišimo, ampak prednostna izbira v korist šibkejšega in bolj ogroženega. Brez te izbire je govorjenje o sožitju brezpredmetno.

Osamosvojitve Slovenije, vojna na Balkanu, spremembe v Italiji: vse to kaže, da smo posebno v obmejnih krajih pred odločilnimi izbirami. Naloga vseh tistih Tržačanov, ki s Prešernom »dobro v srcu mislimo«, je, da se otresemo strahu in se odločno postavimo po robu narodni (pa tudi siceršnji) nestrpnosti, ki je ena od oblik kulture smrti.

To izhaja iz naročila, ki nam ga je pred enim letom posredoval sv. oče Janez Pavel II.: zakaj bi bil sicer v svojem govoru kar dvanajstkrat ponovil »Ne bojte se«?

Tomaž Simčič

Tako je papež nakazal specifično poslanstvo Gorice kot »mesta ob meji« in njegove okolice.

Kazimir Humar

Nedelja, 2. maja

Nedelja Dobrega

pastirja

Dan za

duhovne poklice

Za 30. svetovni molitveni dan za duhovne poklice, ki bo v nedeljo Dobrega pastirja (2. maja), je sveti oče Janez Pavel II. objavil posebno poslanico »Oznanjite neizrekljivo bogastvo Kristusove ljubezni!« (Družina 25. aprila).

Iz nje povzemam nekaj stavkov: »... Gospoda hočemo goreče prositi, naj pošlje svoji Cerkvi »evangeljskih delavcev«. Naša molitev za to mora biti stanovitna, bogata v upanju in polna ljubezni do bratov in sester, ki pogosto ne poznajo smeri in so kot čreda brez pastirja.«

Kaj omogoča pravo gojitev poklicanosti? »Vzgoja vesti, občutljivost za duhovne in moralne vrednote, pospeševanje in obramba idealov, kot so bratstvo, svetost življenja, medsebojna pomoč in javni red.«

Sveti oče prosi škofe, naj dajo s pomočjo družinske evangelizacije družbenemu sestavu krščanske skupnosti zopet njegovo moč in naj pomagajo laikom, da bo svet mladim začutil vrednote, kot so prizadevanje za cilj, pravičnost in krščansko ljubezen.

»Nadalje se obračam na vse, ki so poklicani, čeprav na različne načine, da oblikujejo in poglobljajo gojitev poklicanosti: na teologe, da ima leta predvsem trdno teološko podlago; na sodelavce pri sredstvih množičnega obveščanja, da se bodo znali pogovarjati z mladimi; na vzgojitelje, da bodo mladi našli prave odgovore na svoja pričakovanja in občutja; na duhovne voditelje, da jim bodo pomagali spoznati glas, ki jih kliče po imenu. In končno se obračam na vas, ki ste že posvečeni Gospodu, prav posebno na vas, duhovnike; vas, ki ste že slišali in spoznali klic Dobrega pastirja, posodite svoj glas Njemu, ki še danes kliče mnoge, naj gredo za Njim. Nagovarjajte svoje mlade, naj doživijo lepoto hoje za Gospodom, in spremljajte jih na pogosto težavni poti življenja. Predvsem pa naj jim bo vaše življenje zgled veselja - biti v Gospodovi hiši.«

Sveti oče se obrača tudi na mlade: »Naj vas nagovori Kristusova ljubezen, spoznajte njegov glas, ki odmeva v svetišču vašega srca. Sprejmite vase njegov razsvetljujoči in v globino segajoči pogled, ki odpira pota vašega življenja k poslanstvu Cerkve. ... Ne ustrašite se temeljitosti njegovih zahtev... Vi mladi pomagajte Cerkvi, da bo svet ohranila mlad. Odgovorite na kulturo smrti s kulturo življenja.«

Skrbi nas pomanjkanje duhovnih poklicev. Vprašajmo se, ali smo dovolj naredili, da bi se povečalo število tistih, ki jih Gospod kliče v svojo službo. Gotovo ne. Ali je res, da premalo molimo? A kaj naj poleg molitve in žrtev položimo na oltar?

Devica Marija naj v svoji materinski ljubezni vodi tiste, ki zaslišijo Očetovo besedo.

Lojze Škerl

Načrtni napadi?

Samo slučajno? To namreč, da razni laični časopisi prinašajo vedno iste napade na papeštvo: na Pija XI., Pija XII., Pavla VI. in v veliki meri na sedanjega.

Gre za slučajnost ali pa za jasen načrt?

Ponavljajo se že davno zavržene obtožbe proti Piju XII. zaradi judovskega holokavsta.

Tokrat se je oglasil rabin iz Los Angelesa Marvin Hier, ki se protivi proglasitvi med blažene omenjenega papeža, češ zato, ker se ni nikoli javno izrazil proti Hitlerju ob znanem etničnem čiščenju Judov.

O zadržanju papeža Pija XII. v zvezi s preganjanjem Judov od strani nacizma so se zgodovinarji že zdavnaj izrekli. Odločno prevladuje mnenje, da bi papež z javnim nastopom še bolj razkačil Hitlerja in bi mu ne uspelo rešiti obsojencev. Zgodovinar Kurt Peter Gumpel ponavlja, da bi papeževa javna obsodba še poslabšala zadevo.

Papež je bil delno informiran, kaj počenja Hitler z Judi, a prav judovski, poljski in holandski krogi so papežu odsvetovali javno obsodbo. Imeli so pred očmi holandski primer, ko so krajevni škofje ostro protestirali, čemur je sledilo še hujše preganjanje. Judovski krogi so prosili papeža, naj ne nastopa javno, ker bi s tem onemogočil dragoceno delo tisočev katoličanov, duhovnikov in laikov v prid Judom. Po Gumpelovem mnenju napad ameriškega rabina nima podpore niti pri mednarodnih judovskih krogih; dokazuje le popolno nepoznanje raznih dokumentov, ki so izšli zadnja leta prav v prid papežu Piju XII. »Preden bi se lotil obsojanja,« trdi Gumpel, »bi moral rabin najprej prebrati dela priznanih judovskih zgodovinarjev, ki so obširno napisali, koliko se je Pij XII. prizadeval za rešitev Judov nacističnega preganjanja.

Tudi Arrigo Petacco se strinja s sodbo, da bi javna papeževa obsodba nacističnih dejanj še bolj razburila Hitlerja in privedla do še hujših posledic. Verjetno tudi do načrtovanega pripora Pija XII. iz Vatikana v Liechtenstein.

Z rabinom se seveda strinjajo razni laični intelektualci, kakor Giorgio Bocca in Bruno Guerri.

Nekdanji papežev tajnik v Krakovu umrl v Rimu

Msgr. Józef Dowsilas, duhovnik nadškofije Krakovo na Poljskem, je prišel v Rim na razglasenje Faustine Kowalske za blaženo, a razglasitve 18.4. ni dočkal. Umrl je v noči od četrtka na petek pred belo nedeljo. V soboto, 17. aprila, so bile pogrebne slovesnosti v župnijski cerkvi sv. Ane v Vatikanu. Somaševanje je vodil sveti oče sam, saj je bil pokojni duhovnik vrsto let njegov tajnik v Krakovu. Ob koncu maše je sveti oče dejal: »Želim se zahvaliti Bogu za svet spomin na duhovnika msgr. Józefa Dowsilasa. Njemu, ki je dobri pastir, zaupam dušo duhovnika, ki nas je zapustil, a ostaja v našem spominu kot človek, ki nam je bil blizu. Materi vstalega Kristusa in sv. Jožefu zaupam tako dragega človeka, kot je bil umrl msgr. Józef. Božji sodbi zaupam njegovo dušo v zaupanju na njegovo vstajenje v vstalem Kristusu!« S papežem so somaševali številni poljski duhovniki.

Kostanjevica v Novi Gorici

Farani Nove Gorice in okolice, ki po bivališču ali svoji želji pripadajo župniji Gospodovega oznanjenja Mariji na Kostanjevici, to je samostanu in cerkvi, ki stojita na istoimenskem »malem hribčku«, letos praznujejo 40-letnico svoje župnije. To ni bogve kako visoka obletnica, vendar je pomembna, saj pravzaprav spremlja rast mesta Nova Gorica. Ta župnija je bila prva in edina, ki je dobrih 30 let zblíževala ljudi v novem mestu. Leta 1947, preden so v Novi Gorici zasadili prvo lopato in začeli zidati, so na Kostanjevici ponovno začeli delovati slovenski frančiškani. Skrbeli so za duhovno rast in povezanost starih in novih prebivalcev mesta. Kostanjevica je takrat postala samostojni vikariat za ozemlje goriških župnij, ki so pripadle Jugoslaviji, leta 1953 pa je postala župnija Gospodovega oznanjenja Mariji. Kostanjevico, samostan in kasneje župnijo, so vodili patri Oto Kocjan, Otmar Vostner, Andrej Vovk, Lojze Kos, Peter Vrtačič, Jože Urbanija in sedaj Niko Žvokelj. Vsak je v njej in v našem mestu pustil del sebe. Njim gre velika zahvala mesta Nova Gorica in tudi Slovenije, saj so ohranjali poleg duhovnega hrama tudi zgodovinski in kulturni pomnik prav v času, ki takim pomnikom ni bil preveč naklonjen.

Ta svoj jubilej je župnija obhajala v nedeljo, 18. aprila, toda na žalost se je pripetila tudi nesreča. Moški so pred cerkvijo postavljali visok mlaj, ki se je pa pri dviganju prevrnil in pri tem pokopal mlajšega moža do smrti. V kupo veselja je kanila žalost. **mb**

Letošnje romanje na Barbano

Kot je bilo že najavljeno, bo v ponedeljek, 6. septembra, vsakoletno skupno romanje Slovencev iz Goriške in Tržaške v Marijino svetišče na Barbano. Na to romanje vabimo tudi naše rojake iz videmske nadškofije, zlasti zato, da bi skupno goreče prosili Marijo za duhovne poklice, ki jih vsi zamejski Slovenci nimamo, a jih tako nujno potrebujemo.

Na ta naš skupni romarski praznik, da bi si izprosili novih duhovnikov in redovnic, se moramo tudi primerno pripraviti. V Gorici se nanj že pripravljamo, ko imamo tedensko vsak četrtek ob 15. uri molitveno uro v cerkvi Marije Vnebovzete pri kapucinih. Večkrat se nam pridružijo verniki iz okoliških vasi, ki jim je pri srcu ta naša skupna zadeva. Bilo pa bi prav, ko bi začeli z mesecem majem, imeli po vseh naših župnijah, morda pred prvim petkom, uro molitve v ta namen. Dušne pastirje iskreno prosimo, naj se s svojimi verniki vključijo v to pripravo.

V cerkvah, kjer ni navzoč duhovnik, naj bi se verniki sami zbrali in molili v ta namen. Molijo naj rožni venec in med desetkami naj pojejo evharistične ali Marijine ljudske pesmi ter dodajo še kako drugo molitve.

Tako se bomo duhovno pripravili na romarski dan v septembru, ko bo na Barbani imel ob 11. uri sv. mašo mladi ljubljanski pomožni škof msgr. Alojzij Uran.

Komur je pri srcu ta naša pereča skupna zadeva, naj se vključi v to pripravo in naj tudi zasebno moli in daruje svoje vsakdanje križe v ta namen. **M.F.**

»Ljudje hočejo živeti skupaj«

(Pogovor z novinarjem Radia Trst A Fabio Gergoletom o nedavnem obisku v Sarajevu)

Novinar Radia Trst A Fabio Gergolet se je pred kratkim mudil v Sarajevu. Z njim smo se pogovarjali o življenju v tem nesrečnem mestu, o občutkih in željah ljudi ter o nalogah mednarodne skupnosti za prenehanje spopadov v Bosni in Hercegovini.

Vprašanje: Kakšen občutek si imel, ko si prišel v Sarajevo? Kaj Te je najbolj prizadelo?

Odgovor: V negativnem smislu me je seveda prizadelo dejstvo, da je mesto precej porušeno, da ni več dreves in da vsekakor ni tisto mesto, ki sem ga tolikokrat prej obiskal in ki se mi je nekako vtisnilo v srce. V pozitivnem smislu vsekakor dejstvo, da so ljudje isti, kot so bili prej, seveda bistveno bolj izdelani, nekoliko bolj zagrenjeni, lahko bi rekel tudi celo jezni, predvsem na mednarodno skupnost, vendar pa so isti ljudje, ki živijo skupaj, hočejo živeti skupaj in ki se hočejo tudi na ta način zoperstaviti tej neverjetni krivici, ki jo doživljajo.

Vpr: Sarajevo je mesto, kjer živijo - ali so živeli skupaj Srbi, Hrvati in Muslimani. V kolikšni meri je to skupno življenje oz. sožitje še možno?

Odg.: Jaz bi k temu dodal, da so poleg Srbov, Muslimanov in katoličanov oz. Hrvatov tam tudi Židje. Skupnost sicer ni posebno številna, vendar pa je vplivna, vplivna v teh razmerah tudi zato, ker upravljajo dve lekarni, ki od začetka vojne do sedaj še vedno brezplačno delita zdravila. Približno 3.000 ljudi se zglasi na njihovem naslovu in kot je meni v razgovoru dejal Igor Gaon, eden izmed zastopnikov te skupnosti, niso nikoli nobenemu odrekli pomoči in vsekakor tudi oni prispevajo k ustvarjanju oz. ohranjanju te skupne identitete. Vsekakor bi rekel, da se prav v tem Sarajevu ni spremenilo, da je tam sedaj 50.000 Srbov, da je približno 30.000 Hrvatov in da se nekako vsi skupaj branijo pred srbsko agresijo oz. agresijo dela bosanskih Srbov in prepričan sem, da se bo, ko se bodo stvari umirile in ko bodo kaznovani krivci vsega tega — ti pa so znano Karadžić, Mladić in kolegi —, to tudi umirilo in da bodo vsekakor tudi v bodoče živeli v teh razmerah, v katerih so. Ne smemo pozabiti, da je glavni urednik bosanske televizije Srb po narodnosti, da Srbi zavzemajo zelo pomembne položaje in da nisem nikoli slišal nobene besede zoper tiste Srbe, ki so ostali v Sarajevu, ker se zdaj v Bosni in Hercegovini ne loči po nacionalnosti, ločijo se med Bosance in Srbe: med Bosance prištevajo vse, k Srbom prištevajo tiste, ki jih napadajo.

Vpr: Velik vtis je naredilo redno izhajanje dnevnika Oslobođenje. Kako si razlagaš ta fenomen? Glede na razmere, ki so tam, je to nekaj edinstvenega...

Odg.: Ja, sigurno je pomembno Oslobođenje, ampak ni samo Oslobođenje. Tudi televizija redno oddaja, radio redno oddaja, bili so dostikrat obstreljevani z granatami. Ni samo Oslobođenje, čeprav je Oslobođenje nekako simbol tega odpora Sarajeva proti — da ponavljam — tej strašni krivici, ki jo doživlja, ampak je dosti drugih. Sedaj,

ko sem bil jaz tam — ampak teh variant je zelo dosti — je npr. izšla revija za tenis. Bosanska teniška revija, v kateri je na naslovnici zelo simpatično in — moram reči — z velikim smislom za ironijo naslikan teniški lopar, postavljen v obliki črke X, drugi del črke X je puškomitraljez. Revije izhajajo, revija Big dan je izhajala redno od začetka vojne. Seveda se stvari dogajajo v krepko spremenjenih okoliščinah, ampak bistvenih zasukov na slabše nisem beležil.

Vpr.: To je dokaz izredne ljubezni teh ljudi do življenja...

Odg.: Ja, življenje je najpomembnejša stvar, ki jo imamo vsi. Zato jo moramo čuvati in je posebno draga tistim, ki vedo, da bi lahko vsak dan izgubili. Vsak dan ljudje umirajo zaradi ostrostrelcev. Teh je v Sarajevu ogromno, ampak jih ni tako ogromno v mestu. Dejstvo je, da so Srbi zelo zelo blizu mesta. So na gričih. Od tam s puškami, ki so nalašč izdelane za to, lahko ubijejo človeka iz razdalje 700-800 metrov in lahko bi rekel, da skoraj nobeno mesto v Sarajevu ni varno. No, ljudje, ki živijo v teh okoliščinah, še bolj občutijo vrednost življenja, ki ga imajo in se predvsem zavedajo nevarnosti, da bi jih lahko doletelo isto, kot je doletelo druge centre, v Žepi, v Gorazdu, ki bo verjetno padlo tako, kot je Srebrenica. Pač, da na žalost njihovo življenje visi na nitki, kot se temu reče.

Vpr.: Si obiskal poleg Sarajeva tudi kak drug kraj v Bosni in Hercegovini?

Odg.: Tokrat ne, ker sem šel iz Splita z vojaškim letalom Hercules C-130 direktno na sarajevsko letališče, od tam pa s francoskim vojaškim transporterjem v Sarajevo, v mesto samo. Na poti je namreč srbska barikada, zato človek rabi pač prevoz Združenih Narodov, kar je tudi zelo mučno vzdušje, tudi zaradi kraj in raznih oblik nasilja, ki so jih bili deležni tudi tuji novinarji, in v Ilidži, kjer je glavni sedež srbske strani oz. tistih, ki napadajo Sarajevo, ker vemo, da je politično poveljstvo v Palah.

Vpr.: Kaj bi bilo po Tvojem potrebnoukreniti, da bi se ta tragedija končala? Kakšne so naloge mednarodne skupnosti?

Odg.: Odgovor je zelo zapleten, ampak v bistvu zelo enostaven. Moram reči, če mi dovoliš malo daljši odgovor, da sem med svojim bivanjem v Sarajevu spoznal veliko fantastičnih ljudi. Med te ljudi lahko nedvomno prištejem tisi sarajevskega nadškofa Kljujiča, katerega sem

imel čast intervjuvati na prvem italijanskem radijskem sporedu neposredno pred mašo iz cerkve sv. Petra v Rimu. On mi je povedal nekaj bistvenega, da je treba zaustaviti mejo na Drini, da mora mednarodna skupnost preprečiti dovoz orožja in druge opreme iz Srbije, da je vsekakor rešitev vojaška in da je rešitev mogoča samo, če mednarodna skupnost spozna, da bi bilo sprejemanje »statusa quo« in pristajanje na nezaslišano agresijo, ki so jo bili deležni Bosanci — seveda bodisi Srbi kot Muslimani in Hrvati — nekaj, kar mednarodna skupnost ne more sprejeti, ker bi to bil prehud precedent in to bistveno negativno omejevalo mednarodne odnose ne le na svetovni, ampak tudi zelo konkretno na evropski ravni. Seveda, vprašanje je vojaškega značaja, diplomatska dogovarjanja s Karadžićem in Mladićem so enostavno brez smisla, ker se ona enostavno ne držita ničesar. Zanju je pojem »Beseda« nekaj praznega, nima prave vsebine.

Ko je na velikonočni ponedeljek ob 14. uri stopila v veljavo »no fly zone«, je ob 14.05 Mladić zapustil sarajevsko letališče, ko so propadli razgovori z bosanskim kolegom Halilovićem, ker so Srbi nadaljevali z obstreljevanjem Srebrenice. Ob 14.10 je bil v Ilidži, ob 14.15 so napadli Srebrenico in v enournem bombardiranju ubili 56 ljudi. To so uradni podatki mednarodnih opazovalcev. No, Karadžić je takrat rekel, da so si Bosanci sami to zrežirali, da bi nato privlekli pozornost mednarodne javnosti in tako sočustvovanje in da bi mednarodno javnost nekako povlekli v to vojno. No s človekom, ki izjavlja te besede, mislim, da ni mogoče veliko se dogovarjati. Sicer je vprašanje zelo široko, po svoje bi se lahko tudi vprašali, kako je mogoče, da en narod svoj največji poraz v zgodovini spremeni v največjo zmago, kot je to kosovska bitka. Tu verjetno nekaj ni v redu. Poraz ne more biti zmaga, smrt ne more biti poveličanje, kot je to v nekaterih delih sveta. Se pravi, da je rešitev samo vojaška in vojaška rešitev predvideva odpravo embarga in ne nudenje hrane Muslimanom. Muslimani ne rabijo hrane oz. rabijo tudi hrano, ampak predvsem rabijo orožje, da rešijo svoje življenje. In jaz mislim, da je mednarodna skupnost dolžna, da jim to orožje preskrbi.

In ker mednarodna skupnost, kot vse kaže, tega ne namerava storiti, bosta Bosna in Hercegovina, na žalost, še dolgo krvavela.

Hvala za pogovor.

(Pogovarjal se je Ivan Žerjal)

Carlo Azeglio Ciampi novi mandatar za sestavo italijanske vlade. Prvi mandatar, ki ni član parlamenta. Po 92. členu ustave je predsednik republike avtonomno zbral premiera, ta pa bo prav tako avtonomno zbral ministre.

Praznik vstajenja za Albanijo

Tako bi lahko imenovali nedeljo 25. aprila, ko je to deželo obiskal sv. oče Janez Pavel II. Prišel je sicer samo za 12 ur, a to je bil praznik za vse: katoličane, pravoslavne in muslimane in tudi za civilno oblast, saj so vsi bili združeni okrog papeža: množice po ulicah, trgih, ob cestah, tudi na strehah, da so lahko videli Kristusovega namestnika, civilna oblast pa ob sprejemu in slovesu v Tirani.

Sv. oče je z letalom pristal na letališču v Tirani, nato se je z avtom odpeljal v Skadar, ker ni mogel tja s helikopterjem. V tem mestu je med mašo posvetil štiri duhovnike v škofe. Vsi štirje so spoznavalci vere, ker so vsi šli skozi komunistične ječe. Tako je znova vzpostavil katoliško hierarhijo, ki naj vodi katoliško skupnost v Albaniji. Katoličanov ni sicer veliko, dobra desetina vseh prebivalcev, ki so povečini muslimani in deloma tudi pravoslavni. Toda vsi so prestali preganjanje režima Enver Hodže, ki je proglasil Albanijo za prvo deželo brez Boga. Toda Hodževe spomenike so podrli, v Skadru pa odprli katedralo in jo vrnili za verski kult, potem ko jo je prejšnji režim spremenil v telovadnico. Tako so se časi spremenili v dveh dobrih letih in to brez prelivanja krvi, kot je posebej poudaril papež. Pa še nekaj: »Tukaj vsa tri velika verstva, katoličani, pravoslavni, muslimani živijo v medsebojnem spoštovanju in pristrčnem sožitju,« je ugotovil sv. oče. Dokaz temu je bila tudi navzočnost velikega muslimanskega muftija ter pravoslavnega patriarha.

Albanija je soseda Kosovu in Bosni, zato ni bilo mogoče molče iti mimo tragedije v obeh teh deželah. Ne da bi koga imenoval, je papež v svojem nagovoru, potem ko je pohvalil pogum vernikov v komaj končanem preganjanju, rekel: »Domovinski čut, ki globoko živi v vas, se ne sme nikoli prevreči v nestrpen in napadalen nacionalizem, ki tudi danes žanje številne žrtve in neti divje sovraštvo v raznih delih sveta in tudi nedaleč od vas.«

V Tirani je sv. očeta pozdravila tudi mati Terezija iz Kalkute, ki je Albanka po rodu in je v Albaniji že odprla hiše svojih hčera krščanske ljubezni. Papeža je sprejel in se od njega poslovil albanski predsednik Berisha.

50-letnica mašništva p. I. Tomažiča

P. Ivan Tomažič je v krogu svojih prijateljev in številnih znancev v nedeljo, 25. aprila, praznoval 50-letnico mašniškega posvečenja. P. Tomažič se je rodil 17.6. 1919 v Preparjah; posvečen je bil leta 1943.

P. Tomažič živi na Dunaju od leta 1955. Najprej je v tem mestu skrbel za bolnike in ostarele v bolnišnici Baumgarten. Posvetil se je potem predvsem mladim in tako zgradil dve mogočni stavbi v sredini Dunaja: študentska domova Korotan in Koper. V Korotanu je tudi kapela za nedeljske maše, bogata knjižnica, prostori za kulturna in družabna srečanja. Korotan je sedaj last Mohorjeve družbe, p. Tomažič pa vodi študentski penzion Koper.

Posvetil je vse svoje sile in zmožnosti v prid Slovencev na Dunaju, kjer imajo sedaj ravno po patrovi zaslugi dostojen prostor.

Patru Tomažiču čestitamo in želimo še nadaljnjih uspehov.

Nova prodajalna lastnih vin!

CIRIL *Pintar* COLLIO

Gorica
ul. don Bosco, 106
pri bencinski
črpalki

ŠTEVERJAN

Vsem 2650 obiskovalcem Slovenika v Rimu

Papeški slovenski zavod Slovenik obvešča vse, ki so v prvem letu suverene Republike Slovenije obiskali to našo slovensko osrednjo ustanovo v Rimu, da se je sreča nasmehnila tistim, ki so ob obisku prejeli naslednje številke: 0058; 0872; 1492; 1927 in 2470, in so tako uvrščeni med srečne izžrebanke. Vsak, ki je lastnik te številke, ima možnost, da teden dni preživi v Rimu in biva v Sloveniku.

Naj povemo, da je papeški zavod Slovenik organiziral to žrebanje v počastitev Republike Slovenije, ki jo je prav Vatikan, kot prvi med državami, kot suvereno priznal.

Vljudno prosimo vse izžrebanke, da se čimprej oglase vodstvu Slovenika na naslov: Pontificio Collegio Sloveno, Via Appia Nuova 884, 00178 Roma ali na tel. številko 718.47.44 ali na naš telefex 718.72.82.

Čestitamo!

Martinazzoli v Trstu

Konec prejšnjega tedna se je v Trstu mudil vsedržavni tajnik Krščanske demokracije Mino Martinazzoli. Krajevne krščanske demokrate je opozoril, naj bodo odprtejši do Slovenije in do vzhodnih držav nasplošno. Branil je odločitev KD, ki je leta 1975 podprla osimski sporazum in posvaril, da je zgodovino mogoče ustaviti le z orožjem. Poudaril je, da je treba ločevati med domoljubi in nacionalisti. To velja posebej za Tržaško.

Listnica uprave

Naša uprava je odprta vsak dan, razen ob sobotah in praznikih, od 9. ure do 12.30.

SLOVENSKA SKUPNOST V DEŽELI FURLANIJI JULIJSKI KRAJINI

»100 dni sedanje slovenske vlade«

Srečanje s predsednikom SKD in zunanjim ministrom Slovenije

Ložetom Peterletom

Katoliški dom v Gorici, ponedeljek, 3. maja 1993, ob 20.30

Možnost bomo imeli tudi sodelovati pri akciji 1.000 podpisov za predstavitev slovenske liste na goriški pokrajini!

Deželne in pokrajinske volitve 6. junija in Slovenci Stranka Slovenske skupnosti nastopi samostojno s svojim znakom

Kot je znano, bodo prihodnjega 6. junija volitve za obnovitev deželne sveta Furlanije-Juljske krajine ter za obnovitev pokrajinskega sveta v Trstu in v Gorici. Obojne volitve bodo potekale po spremenjenih zakonskih določilih, ki prizadenejo zlasti manjše stranke in med temi zlasti Slovensko skupnost, edino politično stranko slovenske manjšine v Italiji.

O spremenjenem deželnem volilnem zakonu je naš tisk že večkrat poročal. Glavna sprememba zadeva koriščenje ostankov glasov, ki ga bodo deležne le tiste liste, ki bodo vsaj v enem okrožju neposredno s polnim kvociantom (ki gre od 13 do 15 tisoč glasov) izvolile enega svetovalca. Če manjše stranke želijo koristiti ostale, se morajo z notarsko pogodbo povezati s kako drugo večjo stranko in prejeti vsaj 1% veljavnih glasov v celotni deželi (okrog 8 tisoč glasov).

Stranka Slovenske skupnosti je pravočasno opozorila vse politične in družbene dejavnike slovenske manjšine na nevarnost, da tokrat Slovenci sploh ne izvolimo deželne svetovalca. Zato je že v začetku leta predlagala skupen nastop vseh Slovencev na letošnjih deželnih volitvah, a zadevni napori so na žalost propadli, ker so vodstva italijanskih strank, ki vključujejo Slovence, tak predlog s takšnimi ali drugačnimi izgovori odklonila.

Deželno vodstvo SSK je nato navezalo stike z glavnimi političnimi strankami (razen Liste za Trst in neofašistov), da ugotovi njihovo morebitno pripravljenost, da omogočijo tehnično-pravno povezavo z listo Slovenske skupnosti. O tem se je razgovarjalo s Krščansko demokracijo, Demokratično stranko levice, Stranko komunistične prenovne in Severno ligo. Deželno tajništvo KD se je načelno strinjalo s povezavo in enako tudi njena pokrajinska vodstva v Vidmu, Pordenonu in Gorici, proti pa se je odločno izreklo pokrajinsko vodstvo KD v Trstu, češ da bi to povzročilo razkol v že itak močno razrahljani krajevni KD. Slišalo se je tudi očitiranje v zvezi s prof. Samom Pahorjem, a poznavalci razmer dobro vedo, da tržaška KD ni še dozorela za enakopraven dialog s Slovenci. Tudi stiki s DSL niso privedli do konkretnega rezultata, ker je ta stranka pri volilnih povezavah privilegirala republikance (ki tudi niso odprti do Slovencev!), SDF, ki sama tvega izvolitev deželne svetovalca, pa je postavila nesprejemljive pogoje. Razgovori s Severno ligo pa so pokazali, da tudi to gibanje se noče pred javnostjo prikazati odprto do slovenske manjšine, ker pravi, da računa naklonjenost volivcev tudi na desnici.

SAMOSTOJEN NASTOP SSK

Ko so bile tako izčrpane vse stvarne možnosti za tehnično volilno povezavo, je deželno vodstvo Slovenske skupnosti v soglasju s pokrajinskimi vodstvi odločilo, da na prihodnjih deželnih volitvah 6. junija nastopi samostojno (kot doslej) s svojim znakom in listo v vseh petih volilnih okrožjih. Slovenski volivci bodo tako ne samo imeli možnost glasovati za samostojno slovensko listo, ampak so sedaj v prvi osebi odgovorni za uspešen ali neuspešen izid deželnih volitev za slovensko narodnostno manjšino.

POKRAJINSKE VOLITVE NA TRŽAŠKEM IN GORIŠKEM

Istočasno z deželnimi bodo 6. junija potekale tudi volitve za obnovitev tržaškega in goriškega pokrajinskega sveta. Te volitve bodo po povsem novem volilnem sistemu (večinskem), po katerem stranka ali skupina povezanih list, ki v prvem ali drugem krogu volitev prejme nad polovico veljavnih glasov, dobi 60% pokrajinskih svetovalcev, vse ostale stranke pa si razdelijo ostalih 40% svetovalcev. Istočasno s svetovalci se izvoli tudi predsednik pokrajine.

Druga novost pri teh volitvah je ta, da morajo stranke, ki želijo nastopiti z lastnim znakom in listo, zbrati od 700 do 1000 podpisov volilcev. Tako je prav v teh dneh podpisovanje liste SSK za pokrajinske volitve na Tržaškem in Goriškem. Rok za predložitev list zapade 5. maja.

V soboto, 20. februarja, so se na sedežu Medškofijskega odbora za študente (MOŠ), na Jurčičevem trgu v Ljubljani, srečali predstavniki različnih mladinskih organizacij, da bi se pogovorili o načrtih za Drago mladih '93. Prisotni so bili predstavniki MOŠ-a in Združenja katoliških študentov (ZKŠ) iz Ljubljane, Mladinskega odbora Slovenske prosvete (MOSP) iz Trsta, sestane pa so sklicali predstavniki Združenja katoliških študentov Amos iz Maribora. Kot že znano, so se po prvi Dragi mladih Slovenski Diogen po evropskem Babilonu organizatorji (Tržaški MOSP) in udeleženci odločili, da bodo študijske dneve za mlade organizirali vsako leto, vendar bo glavni organizator izmenoma vsako leto organizacija iz druge pokrajine. Tako je lansko prireditev (Med domom in kariero) organiziral MOŠ iz Ljubljane; letos pa je na vrsti ZKŠ Amos iz Maribora.

Štajerska mladina se je že odločila za temo, ki bo kot rdeča nit pove-

Prejšnji teden se je zaključil v Planolesu v Kataloniji vsakoletni seminar Mladine evropskih narodnostnih skupnosti (MENS), ki združuje mladinske organizacije narodnostnih manjšin iz vse Evrope. Na seminarju sta sodelovala tudi člana Mladinske sekcije Slovenske skupnosti Peter Rustja in Štefan Pahor, ki sta predlagala sprejem resolucije o stanju slovenske manjšine v Italiji. Resolucija, ki jo je plenarno zasedanje MENS-a sprejelo soglasno, je predsedstvo pod vodstvom pripadnika nemške manjšine v Belgiji Andreja Goebelsa poslalo vsem najvišjim evropskim in italijanskim političnim institucijam.

Resolucija je bila sprejeta v sledečem besedilu:

Plenarno zasedanje mladine evropskih narodnostnih skupnosti, sklicano 8. aprila 1993 v Planolesu (Španija), ugotovlja, da smo v zadnjem času v Trstu, glavnem mestu italijanske dežele Furlanije-

zovala letošnja predavanja in okrogle mize. Motto, ki bo označeval letošnjo Drago mladih, sicer še ni izbran, lahko pa bralcem že napovemo, da bo glavna tematika povezana s problemom izobraževanja in vzgoje. Te teme se bodo predavatelji dotaknili iz različnih zornih kotov. Govor bo o avtonomiji univerze, o tem, kaj morajo mladim nuditi šole (samo znanje? ali tudi določene vrednote? ipd.) in pa o izredno aktualni problematiki, in sicer o vplivu medijev na vzgojo in izobraževanje.

Čeprav bomo o programu študijskega dela Draga mladih in o predavateljih samih podrobneje obveščeni v prihodnjih mesecih, lahko že sedaj zatrdimo, da bodo letošnji študijski dnevi za mlade iz Trsta, Gorice, Koroške, Slovenije in zdomstva zelo zanimivi in aktualni.

Na sestanku, ki ga je vodil Pavel Demšar, so mladi spregovorili tudi o kulturnem in družabnem delu programa.

Seminar mladine evropskih narodnostnih skupnosti v Kataloniji

Juljske krajine, priča obujanju skrajno strupene nacionalistične, revanšistične in protislovenske kampanje, ki se je še posebno zaostri ob novici, da je Republika Slovenija sporočila italijanskemu Zunanjemu ministrstvu, da sprejme nase vse sporazume, ki sta jih v preteklosti podpisali Italija in bivša Jugoslavija; v ta okvir spada tudi Osimski sporazum, ki je med drugim dokončno in formalno zapečatil mejo med državama. Prav zaradi tega zadnjega sporazuma so se v Trstu vneli ostri protesti italijanskih nacionalističnih strank, ki zahtevajo razveljavitev sporazuma in ponovo razpravo o razmejitvi med Italijo in bivšo Jugoslavijo oz. Slovenijo. Vse več je neofašističnih zahtev po priključitvi oz. zemeljski razširitvi Italije nad Istro, Dalmacijo in Kvarnerom, to je na del ozemlja republik Slovenije in Hrvaške.

Zaradi tega vzdušja so obeležja slovenske narodnostne skupnosti v Italiji vedno bolj podvržena nesra-

mnim mazaškimi in uničevalnim akcijam neofašističnih in rasističnih strank oz. organizacij, ki ostanejo kot ponavadi vedno nekažnovane.

Priča smo tudi vedno večjim asimilacijskim pritiskom in omejitvam rabe slovenskega jezika z javnimi organi: tisti, ki si upajo zaradi teh krivic javno in miroljubno protestirati pa so podvrženi raznim pritiskom in poniževanjem.

Poleg vsega tega pa grozi slovenski narodnosti skupnosti v Italiji pravo izginotje tudi s političnega prizorišča, saj skorajšnje volilne reforme preprečujejo oz. ogrožajo sleherno slovensko zastopstvo v vseh izvoljenih telesih. Slovenski izvoljeni predstavniki so zaman upravičeno protestirali in zahtevali zagotovljeno manjšinsko zastopstvo po zgledu najbolj razvitih evropskih držav, med katere prav gotovo spada tudi Slovenija, ki že v svoji ustavi zagotavlja italijanski in madžarski manjšini avtomatično zastopstvo ne samo v krajevnih upravah, ampak tudi v samem parlamentu.

Pravni položaj slovenske manjšine v Italiji torej še vedno ni pravično urejen, kljub temu, da je preteklo že 48 let od druge svetovne vojne, 45 let od republiške ustave, 39 let od Londonskega sporazuma in 18 let od podpisa Osimskih sporazumov.

Prav zaradi tega nevdržnega položaja plenarno zasedanje mladine evropskih narodnostnih skupnosti zahteva:

1. takojšnjo zaustavitev protislovenske gonje
2. dosledno spoštovanje vseh veljavnih mednarodnih sporazumov in listin v urejanju odnosov med Italijo in Slovenijo.
3. čimprejšnjo odobritev globalnega zaščitnega zakona za slovensko manjšino v Italiji.
4. sprejem takšnega volilnega zakona, ki bo zajamčil zastopstvo slovenske manjšine v vseh izvoljenih telesih.

Franko Gustin

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

Breda Susič

EZOPOVE BASNI ZA DANAŠNJI ČAS

KATARINA MAHNIČ

Poljska in mestna miš

O moči skromnosti in nemoči izobilja

Poljska in mestna miš sta se sprijateljili in se začeli obiskovati. Mestna miš je prišla na obisk prva, ko je bilo polje še v cvetu. Med grizenjem žita in koreninic, pomešanih z grudicami zemlje, je vzdihnila: »Oh, revica, saj živiš kot mravlja. Jaz pa imam na razpolago toliko dobrot, da bi od njih tudi ti lahko razkošno živela!« Tako mestna miš odpelje poljsko v hišo bogataša. Tu ji pokaže kruh in moko in zabelo in fige in dateljne in med, da se skromni miški pcedijo sline. A ravno v hipu, ko gostiteljica privleče sir na plan, se odprejo vrata in morata se zateči v majhno luknjo, v kateri stisnjeni trepetata od strahu. Čez nekaj časa, ko mestna miš zleze ven po suho figo, spet nekdo vstopi. Po-

skusov je še veliko, a vsi se neuspješno končajo. Na koncu pravi poljska miš prijateljici: »Želim ti, da bi bila zdrava in imela vsega v izobilju, a jaz raje grizem travo in koreninice ter živim svobodno brez strahu. Odhajam, ker bolj cenim skromnost poljskega življenja kot razkošje mestnega.«

Včasih se človeku zazdi, da je vse, prav vse na tem svetu, usmerjeno le v kopičenje bogastva, v pridobivanje stvari, ki potrjujejo človekov ugled in status, mu zagotavljajo mesto pod soncem in vzbudijo nevoščljive poglede okolice. Ta trdna zasidranost je simbol njegove »moči«, simbol tistega, kar bi vsak od nas rad bil kot oseba. In ker je veliko lažje postaviti

hišo kot zgraditi sebe, ker je enostavnije v dobrem avtomobilu pritisniti na plin kot soočiti se s težavami, ker je bolj preprosto obleči elegantno obleko kot narediti vtis s svojo osebnostjo - ljudje verujejo v denar. Ta je postal malik in božanstvo, zaradi katerega umirajo res vredni ideali kot poštenje, odkritost, načelnost, svobodomiselnost, pogum.

Vrstijo se sprejemi, razkošne zabave, odprtja razstav, premiere v gledališčih... kjer ni v ospredju dogodek, ampak vtis, ki ga tam zbrani napravijo drug na drugega. Tu so pravila igre določena: bodi oblečen kraju primerno, govori pridušeno, srkaj šampanjec in se imej za središče sveta - pa boš lahko še kdaj prišel v našo družbo. Drugače...

Drugače boš reven, svoboden in sam. Živel boš skromno kot poljska miš, a brez strahu. Tistega strahu, ki našira od znotraj; ko utihne glasba, ko se družba razkropi, ko ugasnejo luči. Slej ko prej vsak ostane sam s svojim strahom, svojo slabo vestjo in vprašanji. Kdo sploh sem? Koliko je vredno moje življenje? Kaj bo ostalo, ko bom zapustil ta minljivi svet?

Človek hlepi po družbi, ugledu in bogastvu ter z njimi zaposli vse svoje čute, ker beži pred samim seboj. Tudi zato, ker se je v dolgih letih znosti in napredka polenil in si na vse mogoče načine olajšal življenje. Geslo Nazaj k naravi, ki spet prihaja v modo, mu bo težko prišlo do živega. Tako mu uhaja iz rok razodetje, ki je skrito v preprostih stvareh in se odkrije le tistemu, ki kaj tvega na tej poti. Prav to tveganje življenje obogati, prav vsakdanja negotovost ga napravi trdnega, prav večno upanje mu podeli smisel.

Moč za takšno življenje pa lahko človek črpa le iz sebe, zato je največje bogastvo, ki ga lahko ima zaupanje vase. Da mirno hodi svojo pot, in če je še tako drugačna od uhojenih, po katerih se vale množice. Na tem popotovanju se mu, čeprav reventu in samemu, svobodno odpirajo neznani svetovi, ki se jih z bogastvom ne da kupiti. Svetovi, za katere tudi tisti, ki se pehajo za denarjem, slutijo, da obstajajo. In zato, vsemu blišču navkljub, niso nikoli zares srečni.

(9)

Lojzka Bratuž, K.M. Attems, Slovenske pridige

Dvorana Pokrajinskega muzeja na Goriškem Gradu se je v petek, 23. aprila, do kraja napolnila. Tako številna publika iz Gorice in tudi z onstran meje je prišla k predstavitvi knjige z naslovom Karel Mihael Attems, Slovenske pridige, ki je sad truda prof. Lojzke Bratuž.

Za predsedniško mizo so sedeli Nada Sancin, Marko Kravos, prof. Breda Pogorelec, Luigi Tavano in seveda avtorica L. Bratuž. Osebe torej, ki so zaslužne za nastanek in tisk knjige. Prisotna sta bila tudi zastopnika tiskarne Grafica Goriziana, ki je knjigo res vzorno natisnila in opremila.

Nada Sancin je kot predsednica Kulturnega doma pozdravila navzoče, saj je bil večer in tudi knjiga sama plod sodelovanja med različnimi kulturnimi pobudniki: Katol. knjigarne, Kulturnega doma, Založništva tržaškega tiska in Goriške pokrajinske uprave, ki je dala na razpolago dvorano.

Za pozdravi je v imenu ZTT spregovoril predsednik Marko Kravos, ki je orisal delo in zasluge ZTT za izdajanje knjig »naših korenin«, saj pričujoča knjiga o Attemsni ni prva v številu sličnih pobud ZTT. Prof. Breda Pogorelec je v daljšem govoru spregovorila o stanju slovenske besede v 17. in 18. stoletju, ko sicer javnosti ni bila še v stalni rabi, imela pa je svoje mesto v oznanjevanju

evangelija in njegove razlage, kot pričajo razne zbirke pridig in katekizmov. Prof. L. Tavano je spregovoril v italijanščini in pokazal, da dobro pozna preteklost goriške nadškofije, saj je med drugim pred sedmimi leti prvi opozoril na rokopise Attemsovih pridig v slovenščini. To je zagrabila prof. Bratuž in v knjižnici, Bogoslovnega semenišča v Gorici izbrskala Attemsove rokopise ter jih sedaj pripravila za tisk. Iz priložene fotokopije ene od pridig je videti, kako težko in nevaležno delo je bilo branje rokopisov ter njih prepisovanje. Zahtevalo je res ogromno potrpežljivosti in časa.

Predstavitev je popestrila recitacija odlomka iz Attemsove pridige, ko smo slišali govorno besedo, kot jo je povedal nadškof Attems v kaki cerkvi ob svojem dušnopastirskem obisku. Beseda zahvale pomočnikom in vsem sodelavcem, ki jo je ob koncu izrekla prof. Lojzka, je bila prav na mestu, ker je pri njeni knjigi šlo res za veliko skupno delo. Mi vsi pa moramo biti hvaležni profesorici, da je odkrila skrito dušnopastirsko skrb nadškofa Attemsa za vernike njegove tako zelo obširne nadškofije, ki je obsegala večji del s Slovenci naseljenega ozemlja, istočasno pa bila mozaik štirih jezikov, slovenščine, furlanščine, italijanščine in nemščine. Nadškof pa je kot pravi dušni pastir vsem vernikom govoril v njihovem materinem jeziku.

K. Humar

Razstava del Vanje Franka na Goriškem gradu

V soboto 17. aprila so na goriškem gradu odprli razstavo del goriškega umetnika Vanje Franka. Prostori goriškega gradu dajejo primeren okvir lepim umetninam mladega slikarja. Gre za zaslužno priznanje in želeli je, da bi se razstave ogledalo čim več ljudi. Razstavo prireja goriška občina, ob sodelovanju tudi drugih ustanov, med temi tudi Kulturni dom.

Na slovesni otvoritvi so bili razni posegi, tudi slovenskega senatorja dr. Darka Bratine. Nihče pa ni spregovoril niti besedice v slovenščini!

Sovodnje Občinska seja

Priziva na pristojne organe (na Nadzorni odbor in Prefekturo), ki ju je napovedal (in izvedel) načelnik svetovalske skupine SSK Černic na seji 30.11.1992, sta bila predmet polemične razprave na zadnji seji, dne 31. marca letos, med večino in manjšino v občinskem odboru. Svet je razpravljalo o finančnih zadevah glede odobritve proračuna za 1. 1993 ter za obdobje 1993-1995. Načelnik Černic oz. manjšina prepričani, da je bil kršen zakon glede razpoložljivosti dokumentacije zadevnega dnevnega reda, ki jo zakon predpisuje, ter zaradi nesklepčnosti večine, sta vložila priziva (ki sta bila delno neupoštevana). Kajti pri glasovanju prve točke dnevnega reda se je odbor zaradi umika iz seje dvorane skupine svetovalcev SSK znašel brez zakonitega števila svetovalcev, kar seveda onemogoča nadaljevanje seje (manjkalo je kar 5 svetovalcev na 12!).

Župan je na priziva svetovalske skupine SSK podal v imenu občinskega odbora oz. večine pisano izjavo.

Nato je prečital priziva, ki ju je naslovlila svetovalska skupina SSK na že zgoraj omenjene organe.

Tedaj se je razvila ostra polemika med večino in opozicijo. Pokazala je, da je nujna večja sporazumna odprtost med upravitelji. In tudi, da manjšina v občinskem svetu ima zakonito pravico do oporekanja pri upravljanju občinskih zadev.

Pri odobritvi zapisnika zadevne seje (30.11.1992) se je razprava ponovno razvnela.

Župan je še poročal svetu o delih, ki se nanašajo na javno razsvetljavo in vodovod. Vendar bodo dela stekla le na Sovodnjem, medtem ko bosta morala Gabrje in Vrh sv. Mihaela zaradi še nerešene dokumentacije in finančnega kritja še počakati.

Govorilo se je tudi o težavah smetarske službe. Ker uprava ne razpolaga s svojim tozadevnim vozilom, mora reševati ta problem tako, da je najela tuje vozilo, ki ga mora tudi plačevati. Ker pa zakon predvideva, da za občinske storitve morajo uporabniki kriti 36 odstotkov stroškov, je svet soglasno odobril povišek za uporabo občinske telovadnice, ki gre od sedanjih 8 tisoč na 13 tisoč lir.

Sledila je odobritev pravilnika pogodbe, ki ga predvideva reforma krajevnih uprav po zakonu št. 142/90. Pri tem je načelnik SSK Černic predlagal, naj pravilnik še pred odobritvijo občinskega sveta pregleda za to sestavljena komisija ter ga tako lahko priproji potrebam občine.

Remo Devetak

Pomladni meseci so kar živo razgibali življenje glasbenih šol Primorske s srečanji, predtekmovalnimi nastopi in nato z 22. državnim tekmovanjem

Klavirski trio: David Bandelli, Verena Čevdek in Peter Gus z učitelji na 22. tekmovanju mladih glasbenikov v Velenju

Društvo glasbenih pedagogov Primorske je tudi letos organiziralo Srečanje glasbenih šol, ki se je odvijalo v prostorih Glasbene šole v Novi Gorici, v Kulturnem domu Srečka Kosovela v Sežani in v Katoliškem domu v Gorici: okoli 120 nastopajočih z različnimi instrumenti in petjem. Vsekakor koristna pobuda, ki daje vzpodbudo za rast in vzgojo mladih glasbenikov. Težko je sicer dati tej manifestaciji idealno obliko, kjer naj bi vsaka šola pokazala čim bolj realno sliko svojega dela. Nujno marsikaj dobrega izostane, predvsem zato, ker je treba računati tudi z omejenim časom, ki je iz praktičnih razlogov dodeljen vsaki šoli.

Učenci Slovenskega Centra za glasbeno vzgojo »Emil Komel« iz Gorice so bili prisotni na vseh teh srečanjih in so bili izbrani tudi za zaključni nastop »Večer mladih koncertantov« v Prosvetnem domu na Opčinah. Na kvalitetnem nastopu, ki so ga oblikovali učenci glasbenih šol iz Kopra, Pirana, Sežane, Postojne, Nove Gorice, Trsta in Gorice, so goriški Center predstavljali pianistka Michela De Castro s Chopinovim Nokturno-m op. 27 št. 1 in solopevci Mirjam Pahor, Nadja Cecere in Rudi Gorian ob spremljavi klavirskega tria (Danijel Devetak - violina, Miran Devetak - violončelo in Michela De Castro - klavir) z ljubkimi, a dokaj neznanimi Beethovnovimi skladbami.

Letošnje, že 22. tekmovanje mladih glasbenikov republike Slovenije, pa je bilo v drugi polovici aprila v Ljubljani in Velenju. Gotovo trda preizkušnja za mlade izvajalce, ki so se morali predstaviti pred visoko kvalificirano komisijo (letos je bil v skoraj vseh komisijah prisoten tudi tuj komisar) in v nelahki konkurenci že dobro vpeljanih šol iz Ljubljane, Maribora, Celja idr.

Center »Emil Komel« je na tekmovanje poslal dva zastopnika, in sicer solopevko Mirjam Pahor (prof. Franka Žgavec) ter klavirski trio, ki ga sestavljajo Peter Gus - violina, Verena Čevdek - violončelo in David Bandelli - klavir (prof. Jurij Križnič). Uvrstitev je vsekakor razveseljiva (četrto mesto Mirjam Pahor in 3. na

grada klavirskemu triu - prva in druga nista bili dodeljeni!), kar kaže, da je goriški Center dosegel že tak nivo, da lahko tekmuje tudi z elitnimi slovenskimi šolami. Iz zamejstva so se na tekmovanje predstavili še klavirski trio in harmonikaši Glasbene šole Glasbene matrice Marij Kogoj iz Trsta, ki so se uvrstili na tretje, četrto, peto in sedmo mesto. Naj omenimo še uspehe nam prijateljske šole iz Nove Gorice, ki se je na tekmovanju častno uvrstila predvsem s svojo flavtistsko, pozavnistom in saksofonistom. Naše priznanje vsem tem pridnim mladim glasbenikom in njihovim učiteljem!

Šolski urad goriške škofije sporoča

Šolski urad goriške nadškofije sporoča, da zapade 31. maja rok za predstavitev prošnje za poučevanje katoliškega verouka na osnovnih ter nižjih in višjih srednjih državnih šolah. Kdor želi poučevati verouk v zgoraj omenjenih šolah v šolskem letu 1993/94, mora izpolniti naslednje pogoje:

— če je v preteklem šolskem letu že poučeval oz. ni poučeval, a je že predložil vse potrebne dokumente, mora predstaviti prošnjo na šolski urad (vzorec dobite na škofiji);

— če še ni poučeval in želi to storiti v prihodnjem šolskem letu, mora poleg prošnje oddati na škofijski šolski urad:

1. overovljeno kopijo diplome (višje šole in univerze);
2. potrdilo, da obiskuje katehetski tečaj;

Vsi veroučitelji morajo biti italijanski državljani.

Šolski urad goriške nadškofije je odprt od ponedeljka do petka med 9.00 in 12.00 uro (ul. Arcivescova- do 2).

Listnica uredništva

Na uredništvo prihajajo članki in dopisi brez podpisa ali samo s psevdonimom. To ni pošten odnos do uredništva. Kdor ne želi v javnost s pravim imenom, naj se podpiše vsaj za uredništvo.

maj 1993

KULTURA

1.5.93 - ob 16.30 - Rupa	Praznik fratelje
10.5.93 - ob 19.30 - Kat. dom	Interni nastop gojencev
16.5.93	Izlet MeZ FB Sedej - Na Ptuj
23.5.93 - ob 10.00 - Števerjan	Srečanje in podelitev priznanj bivšim organistom
ob 17.00 - Štandrež	Koncert nabožnih pesmi
26.5.93 - ob 19.30 - Kat. dom	Interni nastop gojencev
29./30.5.93 - ob 19.00 - Štandrež	Praznik špargljev

OLYMPIA - ŠPORT

MOŠKA C/2 LIGA

1.5	San Vito	20.30	Volley San Vito - Olympia
8.5.	Gorica	20.30	Olympia - Mobilificio Santalucia

1. DIV. FANTJE

4.5.	Gorica	20.30	Olympia - Mossa Candolini
9.5.	Sovodnje	20.30	Soča Val Prapor - Olympia
14.5.	Gorica	20.30	Olympia - Torriana
19.5.	Fogliano	20.30	Corridoni - Olympia

1. DIVIZIJA DEKLETA

1.5	Gorica	Olympia - G.S.F. Corridoni
9.5	Gorica	Libertas Gorizia - Olympia
15.5	Gorica	Olympia - Libertas Cormons
22.5	Moraro	Morarese - Olympia

NARAŠČAJNIKI

6.5	Gradišče	A.R. Torriana - Olympia
-----	----------	-------------------------

Obnovljen sovodenjski božji hram

Sv. Avguštin imenuje cerkev »božji hram«. Sovodenjci so ta svoj stari in častitljivi božji hram obnovili znotraj in zunaj, da je sedaj sredi vasi res kot lepa nevesta sredi svatov, sovodenjskih hiš. Prenovo svojega božjega hrama so hoteli tudi slovesno proslaviti. To so storili v soboto in nedeljo, 24. in 25. aprila.

V soboto po večerni maši je bil — rekli bi »kulturni del« slavlja, v nedeljo pa liturgični del s slovesno sv. mašo, ki jo je daroval škofov vikar msgr. O. Simčič. Pri sobotnem delu je najprej nastopil zbor Sovodenjska dekleta, ki jih sicer poznamo z nastopov ob raznih drugih priložnostih, zato se je spodobilo, da so kot prve otvorile tudi sobotni večer. Za njimi je domačinka prof. M. Češčut predstavila knjigo o domači cerkvi, delo Verene Koršič in sedanjega župnika Marijana Markežiča. Brošure ne bomo predstavljali, ker jo je mogoče dobiti v domači župniji in so jo razposlali vsem družinam. Bogata je tudi s slikami iz sedanosti in preteklosti cerkve. Pravilno je profesorica poudarila velike zasluge g. Markežiča za obnovo cerkve od zunanaj in znotraj pa tudi domače posojilnice in županstva; posojilnica je prispevala za mozaik sv. Martina nad cerkvenimi vrati, občina pa je asfaltirala pločnik.

Po predstavitvi brošure se je oglašil s kora ženski cerkveni pevski zbor. Sovodnje so namreč redka slovenska vas, ki nima mešanega cerkvenega pevskega zbora. Ko sem prvič prišel v Sovodnje ob bolezn pok. Vladimirja Komaca, se mi je to čudno zdelo, a je ostalo tako do danes.

Na sobotnem večeru bi moral sprogovoriti tudi Marijan Breclj iz Nove Gorice, postavi v širši okvir brošuro samo, in sicer v zbirko Sakralni spomeniki Primorske. Toda zaradi bolezni so njegov sestavek prebrali drugi. Iz njegovih besed smo zvedeli, da je ta knjižica pravzaprav prva, ki upošteva kak sakralni spomenik tostran meje. Upajmo, da ni zadnja.

In pred mikrofonom je stopila Irena Petejan, domačinka iz Sovodenj, ki je pa po drugi svetovni vojni odšla iz domačega kraja po svetu in se sedaj ustavi v Novi Gorici. Gre za umetnico slikarko, ki je za to priložnost razstavila osem svojih slik, in sicer v prezbitariji prve cerkve v Sovodnjah iz začetka 16. stoletja; prezbitarija je do letos služil kot zakristija, sedaj pa so ga spremenili v lično kapelico. Tam je tudi razstava fotografij o zgodovini cerkve in poteku obnovitvenih del. Sobotni spo-

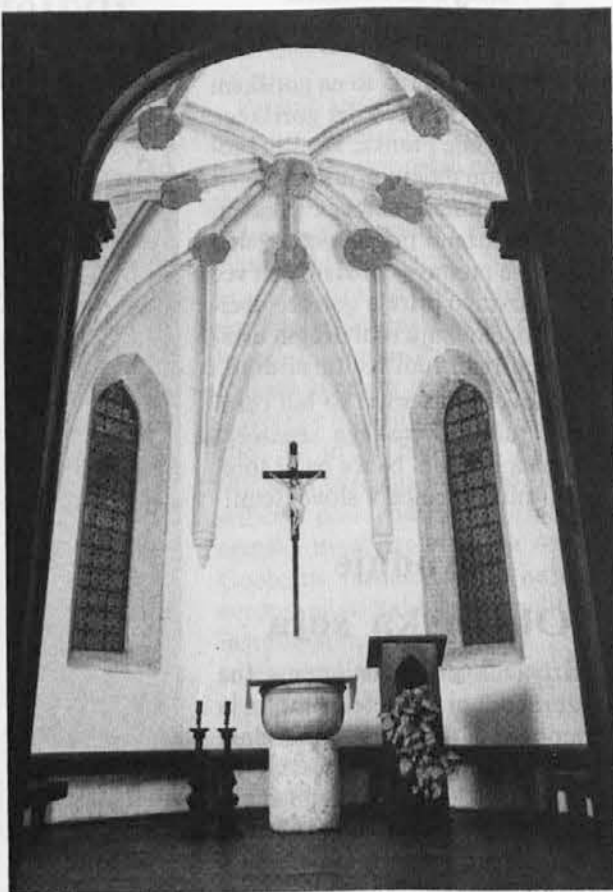
red je zaključil mladinski zbor.

V nedeljo so se pri slovesni sv. maši Sovodenjci zahvalili Bogu in vsem, ki so prispevali k res lepo uspeli prenovi njih božjega hrama.

Sovodenjske žene so se dobro izkazale tudi ob obilni pogostitvi ob koncu obeh slovesnosti.

K.H.

Obnovljena
gotska kapelica
v Sovodnjah

Predavanje o slovenski književnosti

Slovenska ljudska knjižnica Damiira Feigla bo v naslednjih tednih priredila niz predavanj o slovenski književnosti. Niz bo obsegal štiri predavanja, ki se bodo zvrstila od 22. aprila do 21. maja 1993, ob 17. uri, v čitalnici goriške knjižnice v ulici della Croce št. 3.

PROGRAM

v četrtek, 29.4.: dr. Matjaž Kmecl z ljubljanske filozofske fakultete: »Prešeren, Čop in Smole«.

v petek, 7.5.: dr. Aleksander Skaza z ljubljanske filozofske fakultete: »Romani Alojza Rebule«.

v petek, 21.5.: dr. Boris Pateru z ljubljanske filozofske fakultete: »Poglavja o pesniku Kocbeku«.

TEDNIK LJUDSKEGA RADIA
četrtek 20.30
nedelja 19.30 (ponovitev)

- Prejšnji režim spodkopava Slovenijo
- Kljub besedam dopuščamo poboju muslimanov
- Velika večina Italijanov za odločne spremembe
- Slovenska manjšina politično žalozarjena v preteklost

PROSVETNO DRUŠTVO »RUPA-PEČ«

priljubljen dne 25. aprila ter 1. in 2. maja tradicionalni

Praznik frtalje

s sledečim programom:

Sobota, 1. maja:	ob 16.30	Nastop moške pevske skupine Akord iz Podgore Nastop dramske skupine iz Štandreža z veseloigro »Obravnava«. Slavnostni govor dr. P. Močnika
	Sledi	ples z ansamblom Vrtnica
Nedelja, 2. maja:	ob 16.30	Dekliški zbor Devin, mešani zbor O. Župančič iz Štandreža, moški zbor Fantje izpod Grmade, moški zbor Lijak - Vogrsko
	Sledi	ples z ansamblom Happy Day

Rupa

Tradicionalni Praznik frtalje v Rupi že triindvajset let vabi v to prijazno vasico. Domače prosvetno društvo Rupa-Peč je letos pripravilo tridnevno (25. aprila 1., in 2. maja) praznovanje z bogatim kulturnim programom.

V nedeljo, 25. aprila, je napovedovalka Majda Klemše v pozdravnem nagovoru podala kratko poročilo o nastanku praznika frtalje, ki je nastal ob praznovanju farnega (patrona) zavetnika sv. Marka.

Kulturni program se je začel z nastopom mladinskega zbora Rupa-Peč: pod vodstvom Tanje Kovic in ob spremljavi Majde Klemše je podal tri pesmi. Tudi otroška zbor PD Štandrež pod vodstvom Elvire Chia-bai ter PD F.B. Sedej, ki ga vodi Valentina Humar, sta podala po tri pesmi.

Neutrudni predsednik društva Rupa-Peč Ivo Kovic je v pristnem domačem narečju predstavil pritrkovalce, udeležence prvega srečanja te zvrsti, ki ga je organiziralo društvo. Društvo si pričakuje, da bo srečanje postalo vsakoletno, povezano s praznovanjem praznika frtalje. Srečanja pritrkovalcev so se udeležile skupine iz Šempetra, Vipolže, Solkana in Tolmina (Slovenija), Štandreža, Podturna (San Roco), Gabrij, Sovodenj in Števerjana s tostran meje. Pokale tvrdke Kosič so prejeli Emil Filej (Vipolže), Jožef Mučič iz Šempetra, ki je najstarejši pritrkovalac na Goriškem, ima za seboj 60-letno dobo te zvrsti, ter družina Melci iz Tolmina, vsi člani te družine so pritrkovalci. Vsi ostali so prejeli plakete društva.

Prireditve se je nadaljevala s tekmovalcem za najboljšo frtaljo vodil jo je Julijan Malič. S humorjem je hitro vzpostavil stik z občinstvom in ga pritegnil k sodelovanju. Nastopilo je dvanajst tekmovalcev obeh spolov, razdeljenih v tri skupine. Štiričlanska komisija; Renco Češčut, Jožica Kovic, De Piero Mauro in Kristina Petejan je prvo nagrado prisodila Majdi Valentinčič, drugo Foresti Mariji, tretjo Nevi Cotič. Ostali tekmovalci pa so prejeli plakete društva.

Večerne ure so potekale ob zvokih ansambla Happy Days ob zadovoljstvu in zadoščenju organizatorjev.

Remo Devetak

1000 podpisov za Slovensko skupnost

Pokrajinsko tajništvo Slovenske skupnosti Gorica se obrača na vse svoje privržence in druge prijatelje, da pristopijo k akciji zbiranja 1000 podpisov za samostojen nastop na junijskih pokrajinskih volitvah. Edino tako si bomo lahko zagotovili našega predstavnika na pokrajini, potem ko druge stranke niso pokazale nikakršnega razumevanja za skupno nastopanje z nami. Dejstvo je, da je Slovenska skupnost edina slovenska stranka Slovencev v Italiji in da bo tudi v bodoče zvesta slovenski narodnosti, ki je v novem času nezamenljivo zagotovilo uspešnega političnega nastopanja. Slovenska manjšina se lahko okrepi le z zastopniki slovenske stranke, zato je upati, da bodo vsi naši volivci razumeli težavnost in važnost trenutka, v katerem se nahajamo. Zbrati tako veliko število podpisov, in to do 5. maja, je prav gotovo enako volilnemu uspehu, je pa gotovo mogoče, v kolikor se zavedamo svoje narodnosti v takšni meri, kot se je zavedajo vsi naši strankini pripadniki. Zato pozivamo vse tiste, ki verjamejo v samostojno slovensko politično nastopanje, da zastavijo svoj glas in podpis ter istočasno pomagajo izvesti to zahtevno akcijo. Na vsak način naj sledijo vsem tehničnim podatkom, ki navajajo kraj in čas zbiranja podpisov, ter pomagajo tudi s svojimi pobudami. Živimo v času, ko je bolj kot kdaj-

koli dragocen vsak posameznik, saj je nujno utrditi slovensko politično zastopstvo povsod, kjer je to le mogoče.

**Pokrajinsko tajništvo
Slovenske skupnosti Gorica**

Posebej obveščamo, da bomo pobirali podpise za nastop na volitvah tudi v **Katoliškem domu v Gorici in sicer v četrtek, 29. aprila, od 19.30 do 21.30.**

Pridite z osebnim dokumentom!
Slovenska skupnost Gorica

1000 podpisov za Slovensko skupnost od ponedeljka, 26. aprila, dalje

1. Občinski volilni uradi v vseh občinah (Gorica, Števerjan, Sovodnje, Doberdob, Ronke, Tržič itd.) - vsak delavnik v dopoldanskih urah.
2. Sedež rajonskega sveta v Pevni (osnovna šola) in v Štandrežu - vsak večer od 20.00 do 22.00 ure.
3. Na »Prazniku frtalje« v Rupi v soboto, 1. in nedeljo, 2. maja.

Organizirana bodo tudi dodatna zbirna mesta ter večeri za zbiranje podpisov, o katerih bodo podpisniki obveščeni naknadno.

Na mesto podpisovanja je treba prinesiti osebni dokument!

KULTURNI CENTER »STELLA MATUTINA«
IN SKUPNOST KRŠČANSKEGA ŽIVLJENJA

vabita

na drugi večer serije kulturnih srečanj z naslovom

KAM GREDO MLADI?

Na vprašanje bo odgovoril celovski škof

msgr. EGON CAPELLARI

Srečanje bo v četrtek, 6. maja, ob 20.30 v avditoriju »Fogar«
Pogovor bo potekal v italijanščini. Poskrbljeno bo simultano prevajanje v slovenščino.

Toplo vabljeni!

Goriški kvestor v Kulturnem domu

V četrtek, 22. t.m. je goriški kvestor dr. Oreste Davini obiskal in si ogledal celotni objekt Kulturnega doma v Gorici.

Goriškega kvestorja so ob tej priložnosti sprejeli predsednica doma Nada Sancin, ravnatelj Igor Komel in član odbora Mirko Primožič, kateri so podrobneje obrazložili — v plodnem in prijateljskem razgovoru — bogato kulturno in telesnokulturno dejavnost doma, ki se neprekinjeno odvija že dvanajsto leto zapored, obenem pa namene in vlogo, ki jo Kulturni dom opravlja v goriškem prostoru. Poseben poudarek na razgovoru pa je bil dan obnovitvenim delom Kulturnega doma, saj je kulturni del stavbe zaprt zaradi obnovitvenih del.

Kvestor Davini je ob zaključku obiska izrazil pohvalo in priznanje Kulturnemu domu za njegovo delovanje in pomembno vlogo, ki jo opravlja v prid celotne goriške skupnosti. Istočasno je zaželel predstavnikom doma, da v čimkrajšem roku izpeljejo načrtovana obnovitvena dela ter, da nato nemudoma ponovno steče celovita vsestranska dejavnost v eni izmed poglavitnih struktur goriškega mesta.

Jurjevanje '93

V petek, 30. aprila, ob 15.30 zbiranje 1. in 2. čete pred spomenikom na Vrhu.

V soboto, 1. maja, ob 11. uri sv. maša. Po kosilu družabnost do 16. ure.

Igor Povše na Olimpijadi matematikov

Od 29. aprila do 1. maja se bo v kraju Cesenatico v bližini Cesene oziroma Rimini odvijalo IX. vsedržavno tekmovanje višješolcev v matematiki. Vsaka pokrajina ima pravico do treh udeležencev, med katere se je po opravljeni preizkušnji poleg dveh dijakov goriškega znanstvenega liceja, uvrstil tudi Igor Povše, dijak četrtega letnika Tehnično industrijskega zavoda Galileo Galilei. Tako se bo dijak slovenske sekcije omenjenega zavoda udeležil tega zanimivega dogodka skupaj s svojo profesorico Mirello Gergolet. Program je zelo dobro pripravljen in je namenjen tudi izpopolnjevanju pedagogov, višješolci iz cele Italije pa si bodo lahko ogledali razne strokovne zanimivosti. Naš dijak bo skupaj s sovrstniki opravil osrednjo preizkušnjo že takoj prvi dan prireditve.

Jurjevanje '93 v Mačkoljah

V nedeljo, 25. maja, smo imeli tržaški skavti in skavtinje jurjevanje. Jurjevanje, ki je praznik vseh skavtov in skavtinj, nosi ime po sv. Juriju, ki je naš zavetnik in se navadno vrši v nedeljo po godu svetnika. Na ta dan prišeže skavt-novinec zvestobo Bogu in domovini, pomoč bližnjemu in spolnjevanje skavtskih zakonov.

Letos se je to srečanje odvijalo pri Mačkoljah. Izvidniki in vodnice so s praznovanjem začeli že dan prej s prenočevanjem na prostoru. Naslednjega dne so se jim pridružili še roverji in popotnice, ki so tudi prebili noč pod šotori in najmlajši, volčiči in veverice.

Na travniku se je tako zbralo lepo število skavtov in skavtinj vseh starosti in njihovih staršev. Po maši, ki jo je daroval mačkowljanski župnik g. Žarko Škerlj, je svojo obljubo izreklo približno 40 izvidnikov in vodnic in volčičev in veveric.

Vsaka veja je popoldne izvedla svoj program, popoldne pa so se skavti in skavtinje predstavili staršem pri tabornem ognju s skeči, pesmi in plesi. V prijetnem vzdušju se je iztekel ta dan; sedaj čakajo skavte poletni tabori.

Navihana antilopa

»Prečni« manifest

V nedeljo je tržaški italijanski dnevnik »Il Piccolo« objavil manifest, ki so ga podpisali nekateri vidni politiki, gospodarstveniki, znanstveniki in kulturni delavci našega mesta. V njem je rečeno, da lahko Trst resnično zamudi zadnji vlak za Evropo, če se ne otrese starih shem, ki so obvladovale tržaško družbenopolitično sceno v zadnjih desetletjih. Trst se mora odpreti zunanemu svetu in sosedom, urediti mora predvsem odnose s Slovenijo in Hrvaško, vendar ne v luči irendentističnih zahtev. Sedaj ni več na dnevnem redu spreminjanje meja kakor njihovo izničenje v smislu evropske integracije. Glede slovenske manjšine je v manifestu rečeno, da je treba čimprej pravno opredeliti zaščitne norme za vse Slovence v Italiji. Lahko bi s tem v zvezi vzeli v poštev tudi preštevavanje, ki bi moralo biti očiščeno vse tiste simbolike, ki mu je bila dana v preteklosti, to je nadzora in pritiska. Tudi Istra je prisotna v »prečnem« dokumentu. Okrepiti je treba italijansko družbeno tkivo, ki je tam še prisotno, vendar ne z irendentizmom. Tekst se zavzema tudi za povračilo premoženja beguncev oz. odškodnino, do katere bi bilo treba priti po dogovoru.

»Prečni« manifest so podpisale osebnosti, ki so si družbeno, politično in kulturno zelo različne. Omenimo naj samo pisatelja Fulvia Tomizzo, bivšega župana Manlia Cecovinija, fizika Carla Rubbio itd., od Slovencev pa dr. Pavla Fondo, pisatelja Alojza Rebulu in prof. Ivana Verča. O omenjenem dokumentu bi lahko še razpravljali in ga tudi dopolnjevali, vendar je zelo značilno, da so ljudje, ki so drugače na zelo različnih bregovih, tokrat našli skupen jezik.

Društvo Slovenskih izobražencev - Trst, vabi v ponedeljek, 3. maja, ob 20.30 v Peterlinovo dvorano na razgovor **Italijanska politika in Slovenci**. V prvem delu večera se bomo prisotni s kratko slovesnostjo spomnili 80-letnice dolgoletnega člana in sodelavca prof. Martina Jevnikarja.

Občni zbor openske hranilnice

V nedeljo je bil v Prosvetnem domu na Opčinah redni zbor tamkajšnje hranilnice in posojilnice. V imenu Deželne zveze je udeležence pozdravil Martin Pelicon, ki je sicer tudi podpredsednik sovođenjske posojilnice.

Ob lepi udeležbi članov je potekal po dnevnem redu, ki je med drugim obsegal poročilo Upravnega sveta in Nadzornega odbora ter odobritev obračuna, poročil in predloga o razdelitvi dobička iz leta 1992.

Tudi lansko poslovno leto se je za to pomembno slovensko kreditno ustanovo končalo nadvse ugodno, saj je čisti prebitok poslovne dobe presegel 5 milijard lir. Tako znaša čisto premoženje ob koncu lanskega leta 30,7 milijarde lir.

HPO posluje v novem sedežu na Opčinah in v podružnici v mestu v bližini železniške postaje ter zaposluje 68 nameščencev.

Na nedeljskem občnem zboru so člani izvolili tudi tri odbornike v Upravni svet, ki jim je zapadal mandat. Potrjena sta bila Pavel Milič in Konrad Andolšek, na novo pa je bil izvoljen prof. Franko Piščanc. Izvoljen je bil tudi celoten Nadzorni odbor. Za njegovega predsednika je bil potrjen dr. Stevo Kosmač, za nadzornika pa dr. Marijan Bajc in dr. Edi Daneu. Razsodišče sestavljata še dalje prof. Egidij Košuta in prof. Stanislav Soban.

Na svoji prvi seji je Upravni svet ponovno izvolil za predsednika Pavla Miliča, ki vodi opensko hranilnico že nad deset let. Podpredsednik pa ostaja še dalje Karlo Guštin. (mab)

Občni zbori naših bančnih zavodov

V teh dneh je imela svoj občni zbor tudi Hranilnica in posojilnica na Opčinah ter Hranilnica in posojilnica v Nabrežini. Podan je bil obračun letnega delovanja in bili so izvoljeni novi vodstveni organi.

Silvano Magnelli novi pokrajinski tajnik KD

Na pokrajinskem kongresu stranke Krščanske demokracije je bil za novega tajnika izvoljen tržaški podžupan in bivši urednik tednika »Vita Nuova« Silvano Magnelli. Magnelli pripada tisti struji znotraj KD, ki se zavzema za odprtejši odnos do drugače mislečih — v posebnem oziru do levičarskih sil — in ki zagovarja ravnanje v politiki po krščanskih načelih. Tudi glede vprašanja odnosov do slovenske manjšine ni enakega mnenja kot nekateri drugi strankarski tovariši, ki so zelo blizu težnjam italijanskih nacionalistov. Znano je, da je v preteklosti imel več sporov s tržaškim županom Staffierijem.

Vendar kljub vsemu temu Magnelli ne bo imel lahkega dela, saj je stranka hudo razdeljena glede političnih izbir in povezav. Deželno vodstvo KD je npr. prav zaradi pritiska tržaških krogov te stranke zavrnilo volilno povezavo s Slovensko skupnostjo na bližajočih se deželnih volitvah. Veliko tržaških demokristjanov pa Magnelliju nasprotuje ne samo glede problema odnosov s Slovenci, ampak tudi v drugih zadevah. Nekateri mu očitajo levičarstvo in celo katoliški integralizem.

Svečanost v Rižarni

V nedeljo se je odvijala tradicionalna spominska svečanost v bivšem tržaškem uničevalnem taborišču, v Rižarni. Ob 48. obletnici osvoboditve so spregovorili deželna tajnica sindikata UIL Adele Pino, predsednik ZSKD Ace Mermolja, ki se je med drugim spomnil na trpeče v Bosni, ter predstavnica bivših partizanov brigade Osoppo Paola Del Din. Odvili so se tudi katoliški, židovski in srbsko-pravoslavni verski obredi. Pri svečanosti je sodeloval moški zbor Vasilij Mirk s Proseka in Kontovela.

Majenca '93 v Dolini

Dolina se že pripravlja na letošnjo majenco; seveda predvsem mladina. 1. maja so postavili ponoči mlaj na Kaluži, okrasili bodo razne vaške točke s »kranclji«, zastavami in pomarančami. »Zagledali« so se v češnje, katero bodo prihodnjo soboto »kradli«, jo okinčali s kolači, pomarančami, limonami in bo kraljevala na častnem mestu. Postavljen bo mlaj, plesišče je tudi v pripravi, razni kramarje postavljajo stojnice z vsemi mogočimi predmeti in sladkarijami.

V Mladinskem domu bo v sredini praznika pokušnja vina, v torekli pa razstava domačih umetnikov. Ne bo izostajal seveda kulturni program. V načrtu je tudi razstava sakralne umetnosti v cerkvi sv. Martina. Ansambel bo poskrbel za plesno glasbo.

Ostajata še dve skrbi: kmeta, (upamo, da ne bodo kradli mojih češenj) in mladine (upamo, da bo lepo vreme).

Nekaj letošnjih jubilentov

V Trstu je letos med nami več jubilentov, ki so že ali pa še bodo praznovali osemdesetletnico rojstva. O duhovniku Francu Zlobcu in gledališkem igralcu Stanetu Raztresenu smo že pročali. Leta 1913 pa so se rodili še literarni zgodovinar prof. Martin Jevnikar (1. maja), pravnik prof. Stanislav Soban (6. junija), pravnik prof. Jakob Kandut (8. julija) in pesnik prof. Vinko Beličič (19. avgusta).

Vsi so veliko dobrega naredili med nami in še vedno delajo. Čestitamo jim in jim želimo obilo zdravja in doščanja.

Prof. Martin Jevnikar

18. občni zbor SDGZ

18. aprila se je odvijal 18. redni občni zbor Slovenskega deželnega gospodarskega združenja (SDGZ). Prvenstveno je bil posvečen problematiki gospodarske krize in vpliva le-te na slovensko gospodarstvo v Italiji. V svojem poročilu je predsednik Boris Siega dejal, da je napočil čas načrtov in novih idej. Navedel je vrsto pogojev, potrebnih za izhod iz krize: zaščita slovenske manjšine, povezava z matično Republiko Slovenijo, modernizacija obratov, obrtniške cone, specializacija itd. SDGZ se bo v bodočem obdobju posvetila predvsem notranji organizaciji ter tudi izobraževanju uslužbenecv.

Gorska kolonija Slov. Vincencijeve konference

Kot je g. prof. Kranner že sporočil, smo bili letos prisiljeni poiskati nov kraj za našo poletno otroško gorsko kolonijo. Stavbo, v kateri je bila zadnja leta kolonija v Comengliansu, bodo namreč prav poleti popravljali, kar smo izvedeli šele pred kratkim. Posrečilo se nam je najti še lepši kraj: Forni Avoltri.

Vas Forni Avoltri leži na nadmorski višini 900 m, kakih 15 km dalje od Comegliansa na poti v Sappado. Obdana je s smrekovimi gozdovi in visokimi gorami ter ima mnogo možnosti za lepe in zanimive sprehode, izlete in igre na prostem. Otroci bodo spremembe verjetno zelo veselili. Stanovali bodo v lepih novih osnovnih šoli z velikim dvoriščem. V primeru slabega vremena se bodo lahko igrali v prostorni telovadnici. Imeli bodo mlado, toda izvežbano in požrtvovalno vodstvo, ki je že doseglo lepe uspehe pri delu v koloniji.

Morda bo poleg že vpisanih zanimalo še kakega otroka od 5. do 16. leta starosti, da bi prišel v to kolonijo od 5. do 24. julija. Če je še mogoče, ga vpišite pri občinskih zdravniških asistentkah na Tržaškem. Na Goriškem je čas za vpisovanje do 10. maja.

Sprejemamo pa tudi otroke, ki bi prišli na to novo letovanje proti plačilu.

Pojasnila dobite v Trstu v večernih urah, po telefonu št. 43194 in 637250, v Gorici med 14. in 15. uro (razen sobote), tel. št. 530924.

N.M.

Večer v SKK

Prejšnjo soboto, 24. arpila, je bil gost Slovenskega kulturnega kluba časnikar Sergij Pahor. Večer je bil namreč posvečen splošnemu pregledu obdobja na prelomu stoletja, v katerem živimo, tako da nam je gost najprej podal zelo širok okvir najvažnejših ideoloških premikov v tem stoletju ter dogodkov, ki iz njih izhajajo. Nato je odgovoril na vprašanja o tem, kaj so taki premiki pomenili in kaj nam najverjetneje obeta bodočnost. Iz pogovora je prišlo na dan, da tudi mladi občutimo težavnost obdobja, a vseeno gledamo precej optimistično na svet.

Naslednji teden pa bodo klubovci izkoristili praznik 1. maja, da si bodo na dvodnevem izletu ogledali prekmursko deželo.

Škedenj

Prejšnji teden je bilo redno srečanje škedenjske mladine, ki je sklenila tako zaključiti svojo letošnjo dejavnost. V mesecu maju bo srečanje z italijansko škedenjsko mladino. Udeležili se bodo mladinskega srečanja v Klancu s slovensko mladino, v avgustu pa bodo preživeli nekaj dni v Šobcu.

V teku je tudi priprava na poroko naše organistke Tamare Cetin, ki se bo poročila z Aleksandrom Vatovcem. Povečani pevski zbor se pripravljata z vso resnostjo. Sicer sta v vidiku še dve poroki: Martine s Simonom ter Andreja s Tatjano.

Obe skavtski skupini bosta tudi zaključili svoja redna srečanja v Domu.

Naj vsa ta mladina ohrani trdno vez, da bi vztrajala in se spolnjevala.

V načrtu je tudi nov mladinski pevski zbor. A to bo v jeseni. Namen je uresničiti vse te načrte.

Zbor »J. Gallus« prejel srebrno odličje

Na reviji »Naša pesem«, ki se je letos odvijala v Ljubljani, je tržaški zbor »Jacobus Gallus« prejel 89,3% točk, s tem pa tudi srebrno odličje in diplomu »Naše pesmi 1993«. Samo sedem desetnik odstotka je torej manjkalo, da bi zbor prejel zlato odličje. S tem v zvezi je bilo slišati precej pomislekov, saj po mnenju mnogih, tudi strokovno podkovanih, tržaški zbor sploh ni zaostajal za nekaterimi drugimi pevskimi sestavi, katerim pa je bil dodeljen višji odstotek točk in s tem seveda tudi zlato odličje. Kljub temu pa so se tržaški pevci v Ljubljani dobro odrezali. Pravzaprav je na reviji »Naša pesem 1993« prišlo do malega zmagovalstva zamejskih pevovodij. Dirigent zbora »J. Gallus« Stojan Kuret vodi namreč tudi Akademski pevski zbor »Tone Tomšič« iz Ljubljane, ki je prejel 93,3 % točk. Drugi »zamejski« dirigent (čeprav rojen v Sloveniji), ki se je na reviji izkazal, pa je bil Matjaž Šček z Ljubljanskimi madrigalisti, ki so prejeli 95 % točk in seveda zlato odličje. Šček vodi tudi zbor »Primorec-Tabor« iz Trebča in z Opčin.

Nabrežina

Hvala predavateljem v velikonočnem času, in sicer v marcu Imre-ju Jerebica, diakonu iz Ljubljane, ki je govoril o lepoti in težavah družine; v aprilu pa prof. Zdravku Kravosu, maristu iz Zambije, o čudnih navadah, pa tudi o napredku, ki se večkrat zaustavi v okostenelih navadah.

Hvala plemenitim darovalcem v postnem času za misijone na Slonokoščeni obali, v znesku 3. milijonov.

Hvala številnim obiskovalcem tradicionalne velikonočne razstave slik-fotografij in 200 pirhov, posebno petim šolam, priznanim slikarjem in umetnikom (Doljak, Kosič, Raza, Daneu) in seveda privatnikom. Pa prihodnje leto nasvidenje, saj je to edina razstava te vrste na Primorskem.

Hvala za krasno predstavo pomenljive Meškove drame »Mati«, ki so nam jo doživeto predstavili igralci »ODRA 90« in še posebej režiserju Kazimirju Černicu. Čestitke in voščila za bodoče predstave!

Hvala že vnaprej za mesečno konferenco o Novem katekizmu, ki bo verjetno v sredo, 12. maja, ob 20.30 v župnijski dvorani, z razgovorom in družabnostjo.

OBVESTILA

Tržaški g. škof sklicuje škofijski pastoralni svet v ponedeljek, 3. maja, ob 19.30 v slemenišču. Glavna točka dnevnega reda: kristjani v političnem in družbenem življenju. Ta tema bo namreč osrednja vsebina škofijske pastorale v letih 1993 - 1995. Vabljeni člani pastoralnega sveta.

V četrtek, 6. maja, bo ob 18.30 v Barokovljah sv. maša s kratko uro molitve za duhovne poklice in mladino. Pridružite se nam v čim večjem številu pri prošnji h Gospodu, da pošlje novih delavcev v svoj vinograd, še posebno pri nas! Avtobusa 6 in 36 se ustavi prav pred cerkvijo. Vabi g. Špeh, Slov. Vincencijeve konferenca in Klub prijateljstva.

Medžupnijska kateheza v ul. Donizetti 3 bo v sredo, 12. maja, ob 19.45.

Apostolstvo sv. bratov Cirila in Metoda iz Trsta sporoča svojim članom in prijateljem, da bo imelo mesečno mašo za edinstvo v ponedeljek, 3. maja, ob 17.30 v Trstu v ulici Risorta 3. Pristrčno vabljeni.

ŠPORT

Jožef Visintin

Olympia CDR
O.D. Bor

3:0 (15:10, 15:6, 15:6)

Olympia: Terpin S., A. in J., Vogrič A. in M., Komjanc, Petejan, Devetak, Dorni, Povše.

V slovenskem derbiju 24. kola je kot po pričakovanih prepričljivo slavila domača Olympia. Gostje so bili tehnično prešibki, da bi lahko povzročili kakšno večjo preglavico Goričanom. Igra je bila neka izenačena le v prvem setu, kjer sta se ekipi na začetku izmenjavali v vodstvu, nato pa so domačini prevzeli pobudo (6:4, 10:6) ter osvojili set. V drugem nizu je bila premoč Olympie še bolj razvidna, saj gostom ni uspelo graditi igre ter so napravili mnogo nepotrebnih napak. Domačini so ustvarili nekaj lepih akcij, poznalo pa se je, da niso bili najbolj motivirani. V tretjem setu je za Olympia letos prvič igral vloga podajača Marjan Vogrič, ki je svojo nalogo odlično opravil, saj so tudi ta set domačini gladko osvojili.

Dve koli pred koncem prvenstva je že marsikaj odločeno; matematično prvi je tržiški Cremacaffe, medtem ko je še odprt boj za drugo mesto. Olympia je trenutno na četrtem mestu brez možnosti za napredovanje, Sloga je še v boju za obstanek v ligi, Bor pa je že odpadel.

Igor Povše

V ponedeljek, 19. aprila 1993, nas je zapustil Jožef Visintin, dobri in zvesti oče in mož. Izdihnil je brez boja, mirno in vedro.

Rodil se je v Gorici leta 1907. Avgusta bi dopolnil šestinosemdeset let. Njegov oče je bil čevljar in to veselje do umetnosti ročnega dela je prevzelo vse otroke. Zaradi »španske«, ki je ob koncu prve svetovne vojne divjala po Evropi, je oče mlad umrl in zapustil ženo s šestimi otroki. Jožef je bil drugi. Da bi pomagal mami pri vzdrževanju družine, se je štirinajstleten zaposlil pri Bravnizerju na Travniku. Pri Bravnizerju se je izučil za pridnega urarja in ostal tam vse, dokler ni leta 1953 odprl svojo trgovinico v ulici Monache. Leta 1935 se je poročil z Justino Blažica. Imela sta štiri otroke, ki sta jih lepo

in skrbno vzgojila v krščanskem duhu in ki so jima obilno povrnili. Kdor je poznal Pepija Visintina ve, da je bil skrben, zanesljiv, duhovit in dosleden in njegova pot je bila jasna. Po tej poti je vedno hodil vzravnano in samozavestno. Nikdar se ni skrival za etiketami, bil je pošten in ljubil je svojo družino. Svoje življenje je napolnil z vrsto dobrih del in za mnoge izmed teh je vedel samo Bog. Ljubil je slovensko pesem in bil dolgoleten član moškega pevskega zbora »Mirko Filej«. Ta dobri mož in oče je sedaj za vedno zaspal, v srcih pa nam je pustil neizbrisen spomin. Na njegovo željo se je pogrebni obred odvil v privatni obliki iz bolnice. Posebno iskreno pa se zahvaljujemo Zdravku Klanjščeku in vsem prijateljem zbora »Mirko Filej«, ki so s svojo pesmijo razsvetlili tako žalostni dan.

EKV

DAROVI

Za slov. misijonarje: N.N. Peč 100.000 lir.

Za cerkev v Štandrežu: Cvetka Lutman 50.000, druž. Skapin 50.000, druž. Jordana Zavadlav 50.000, Zdenka Mučič 50.000, Anamarija Ziani 100.000, druž. Walterja Reščič-Ressi 100.000 lir.

Za cerkev sv. Jožefa v Ivančni Gorici: v spomin na ravnatelj Veljka Pauletiča, N.M. 20.000 lir. (Nabirka za to

SLOVENSKO STALNO
GLEDALIŠČE

Andersen-Jesih

Cesarjeva nova oblačila

Režija Vladimir Jurc

V petek, 30. aprila, ob 12. uri
v Kulturnem domu v Trstu
v sredo, 5. maja ob 20.30
v Prosvetnem domu na Opčinah

SLOVENSKO STALNO
GLEDALIŠČE
KRSTNA UPRIZORITEV

Milan Kleč

Vsega je kriva
Marjana Deržaj

Režija Dušan Mlakar

V četrtek, 6. maja, ob 20. uri
ABONMA RED J

cerkev se nadaljuje v Trstu pri Fortunatu, v Gorici na upravi K.G.).

Za cerkev v Nabrežini: ob obletnici smrti Stanka Pupis 100.000, ob pogrebu Nade Gruđen, družina 50.000, Milanič 50.000, Kodrič 10.000, Kovačič 10.000, Nada Milič 50.000, Danila Petelin in Frida Širca 20.000, Modenato 10.000, Gruđen 5.000, Zidarič 40.000, Štolfa 10.000, Devetak 40.000, Slavec 40.000, Ada G. 10.000, Košir 200.000 lir.

Za bosanske otroke: druž. Zlobec v počastitev nepozabne Mirke Štoka 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija in Marko namesto cvetja na grob predrage Mire Lavrenčič-Štoka 100.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: Magda Tinetova v spomin Pjerine Nojzove 30.000, Silja Jenakova 20.000, N.N. v spomin Ferdinanda de Marchi 50.000, Danica Marc v spomin Pjerine Nojzove 15.000, družina Feletti v spomin Rozine Covre 160.000, N.N. iz Bielle 10.000, Marija Francova v spomin Pjerine Nojzove in Marije Toževe 50.000, Danica in Marija Marc v spomin staršev 20.000, Truskotovi v spomin očeta Mirkota 50.000, Dora Pickotova 10.000, Marija Vodopivec 50.000, dr. Francesco Gaspa v spomin očeta Giovannija, ki so ga vrgli v jamo, 100.000, Milka Izakova 50.000 lir.

Za popravilo strehe na cerkvi Brezma-dežne na Pesku: družine v Gročani poleg že objavljenega 1.720.000, na Pesku 1.030.000, v Dragi 600.000. Dolga je še 3.600.000. Upamo, da se bodo oglasili tisti, ki še niso darovali. Hvala vsem!

Za cerkev v Gropadi: Slanovi 10.000, druž. Natural v spomin Marije Kalc in Milkota Mužina 25.000, Pickotovi v spomin matere Marije 100.000, Matevžkovi v spomin očeta Milkota 120.000, Gospodovi-Jercog 10.000 lir.

Za slov. Karitas: I.K.Zgonik 50.000, N.N. 20.000; N.N. 142.000 lir.

Za begunce: v spomin na pok. Karla Brešana darujejo Terpinovi 50.000.

Ob 100-letnici rojstva pok. očeta Franca Simičiča se ga hvaležno in z ljubeznijo spominja Rožica z družino ter v njegov spomin daruje za Zavod sv. Družine in za cerkev Sv. Ivana v Gorici po 50.000 lir (skupaj 100.000).

Za zbor M. Filej: Mirjam Prašnik v spomin na pok. Jožefa Visintina 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob pok. moža Jožefa Visintina daruje žena Justina za cerkev Sv. Ivana v Gorici in za Katoliški glas po 50.000 (skupaj 100.000 lir).

V spomin dragega očeta Jožefa Visintina darujeta Marjan in Elizabeta za Katol. dom in za Katol. glas po 150.000 (skupaj 300.000 lir).

Popravek

Za cerkev na Vrhu: Remo Devetak v spomin na ženo Zmago ob 10. letnici smrti daruje 100.000 (in ne 10.000 lir).

Radio Trst A

Spored od 2. do 8. maja 1993

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder. Zlata Jurin: «V rekordnem času okoli sveta». 2. del. 11.00 Za smeh in dobro voljo. 11.30 Filmi na ekranih. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Janez Povše: Izzivi in pozivi Marjana Rožanca. 15.30 Krajevne stvarnosti. 17.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Jugoslavija po letu 1945. 8.55 15 minut z... 9.10 »Ljubi... ne ljubi«. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.00 Kamen in sonce (egiptovski dnevnik). 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. Višarski kvintet iz Ukev vodi Anna Missoni. 13.20 Nagradna abeceda. 15.10 Nikoli ni prepozno za učenje. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Alpe-Jadran.

Torek: 8.10 Zvočna ropotarnica. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Nepoznani planet Zemlja. 12.40 Primorska poje. Moška pevska skupina »Akord« iz Podgore; umetniški vodja Mirko Špacapan. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Aktualnosti. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Rosa L. - kronika o neki revolucionarki«.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.00 Male skrbi - veliko veselje. 12.40 Primorska poje. Ženski pevski zbor »Ivan Grbec« iz Šklednja vodi Ignacij Ota. 13.20 Na goriškem valu. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Tihotapstvo, ropi, krivolovi in druga hudodelstva ob meji.

Četrtek: 8.10 Obtoženci 2. tržaškega procesa. 9.30 Revival. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.00 Moja srečanja z ljudmi v stiski. 12.40 Primorska poje. Moški pevski zbor Valentin Vodnik iz Doline vodi Ignacij Ota. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.00 Poročila in deželna kronika. 8.10 Okno na Arbat. 9.00 Literarni utrinek. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.00 Alpe-Jadran. 12.40 Primorska poje. Mešani pevski zbor iz Podgore vodi Mirko Špacapan. 13.30 Iz preteklosti v sedanjost. 14.10 »Barvna šahovnica«. 14.30 Od Milj do Devina. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Bučanje himalajskih hudornikov. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.00 Ta rozajanski glas - Oddaja iz Rezije. 12.45 Glasnik Kanalske doline. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Ciril Zlobec: »Italijanska srečanja slovenskega pesnika«. 16.00 Šaljivo - resno. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Janez Povše: Izzivi in pozivi Marjana Rožanca.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Poduredništvo: Trst, ul. Donizetti, 3
Tel. 040/370846 - Fax 040/633307
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzetta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1200 lir
Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 1000 lir, k temu dodati 19% IVA

V PREKO 90 KRAJIH FURLANIJE - JULIJSKE KRAJINE

KMEČKO - OBRTNE
HRANILNICE

VSA MOČ VAŠE TRADICIJE

Vaše vrednote so vrednote tudi nekaterih bank in te so Kmečko-obrtne hranilnice. Nastale so pred več kot sto leti, da bi se stvarno odzvale zahtevam družin in majhnih podjetij in slej ko prej spremljajo vaše gospodarsko in socialno stvarnost. Prav zato vam znajo prislunhati in vam izkazati zasluženou zaupanje. Toda Zadružne hranilnice so nekaj več: so »družina« bank, prisotnih v preko 90 krajih Furlanije - Julijske krajine. Gotovosti vaše hranilnice ne zagotavlja torej zgolj dolga tradicija, temveč tudi trdnost, dinamičnost in moč velike skupine.

HRANILNICE
IN POSOJILNICE
Furlanije - Julijske krajine

Tvoja domača banka